

Eesti Matkaliit

Eesti matkajuhtide 40. kokkutulek

**Jõulumäe
10.- 11. novembril 2007. a.**

Sisukord

Sisukord.....	2
Korraldustoimkond.....	2
Kokkutuleku ajakava	3
Tervitus osavõtjatele	4
Matkade koondtabel 2007	5
Kategooriamatkad 2007. aastal	6
ERA konverents 2007 Laulasmaal Eestis	8
XXX Balti matkajate kokkutulek	10
Baltikumi jalgsi-mägimatkatehnika võistlustest.....	10
Jalgsi-mägi võistluse tulemused.....	13
Jalgratta ralli tulemused	14
Eesti 2007.a. matkatehnika meistrivõistlused.....	15
Eesti meistrivõistluste tulemused veematkatehnikas.....	15
Eesti meistrivõistluste tulemused jalgsi-mägimatkatehnikas.....	17
Põlva maakonna lahtised individuaalsed MV matkatehnikas ja KV matkatriatlonis.....	18
Jalgrattamatk Shetlandi ja Faroe saartele.....	22
Matka raskusaste: III	22
Jaan Künnapi Alpinismiklubist.....	25
Mägironimise iseärasused Peruus.....	26
Argo ja Valdo – 2 meest, sama unistus – laskuda Leninilt suuskadel.....	29
"Matkamine" ingliskeelsete terminite süsteemis. Kuidas tõlkida ja mõista? ...	35
Uued kvalifitseeritud matkatreenerid	37
Matkajuhtide kokkutulekud 1968 – 2007	38
Esimesed kümme aastat.....	38
Teine kümme aastat.....	39
Kolmas kümme aastat.....	40
Viimased kümme aastat.....	41
40 aastat kokkutulekuid	44
Täna 20 aastat tagasi.....	45
Matkajuhtide 39. kokkutulekust Laulasmaal 11.11. 2006 osavõtjate nimekiri	46
Matkajate ja matkategelaste juubeleid ja tähtpäevi 2008. aastal.....	47
In memoriam	48
Valik 2008. a. matkaüritusi.....	50

Korraldustoimkond

Toimkonna vanem

Toimkonna vanema abi, trükised

Majandus, finants

Programmi juht

Konkursid

Raivo Plumer

Jüri Kõiv

Heili Zilmer

Silja Möllits

Guido Leibur

Kokkutuleku ajakava

Laupäev, 10. november

09.00 – 10.00	<i>Osavõtjate saabumine ja majutus</i>	
10.00 – 10.10	Kokkutuleku avamine ja töökorraldus	Levo Tohva
10.10 – 10.15	Matka-aasta arvudes	Raivo Plumer
10.15 – 10.30	Matkaliidu 2007. aasta tegevus (koolitused, treeningpäev, meistrivõistlused, Balti kokkutulek)	Silja Möllits
10.30 – 11.00	ERA aastakonverents 2007	Silja Möllits
11.00 – 11.20	<i>Kohvipaus</i>	
11.20 – 11.40	Vene matkamine Eestis	Venjamin Larionov
11.40 – 12.05	Eesti matkajuhtide 40 kokkutulekut	Raimond Tamming
12.05 – 12.40	Pulsi- ja matkakellad	Enn Raud
12.40 – 13.00	Õigus vabale matkamisele. Kriitilised juhtumised Eesti praktikas	Levo Tohva
13.00 – 14.00	<i>Lõuna</i>	
14.10 – 14.40	Süstatega Karjalas 1971	Ivar Vilde
14.40 – 15.20	Süstatega üle Soome lahe	Mart Reimann
15.20 – 15.40	Piire ületav veematk Koival	Piia Narusberg
15.40 – 16.10	Õhtumaalaseks Pärsias (Iranis)	Jaanus Reinvee Merike Käämer
16.10 – 16.30	<i>Kohvipaus</i>	
16.30 – 17.00	Haaravad hetked tõusul Peruus ja Boliivias tippudele	Raivo Plumer
17.00 – 17.30	Uhhutuur Lõuna-Aasias	Priit Kuusk
17.30 – 18.00	Antarktika katusel: tõus Vinsoni tippu	Alar Sikk
18.00 – 18.10	Autasustamised, matkamärkide väljaandmine	Levo Tohva
18.00 – 18.30	Aasta matkaja ja aasta matkategelase kandidaatide esitamine	Guido Leibur
18.30 – 19.00	Aasta matkaja ja aasta matkategelase valimised	valijamehed
19.00 – 20.00	<i>Õhtusöök</i>	
20.00 – 21.00	Matkavarustuse oksjon	Tarmo Mere
21.00 – 02.00	Puhkeõhtu	
22.00	Aasta matkaja ja aasta matkategelase väljakuulutamine	

Pühapäev, 11. november

08.00 – 09.00	<i>Hommikusöök</i>	
09.10 – 09.50	Õigus vabale matkamisele	Levo Tohva

09.50 – 10.40	Teekonna ettevalmistamine kaardil tasuta internetitööriistade abil (Google Map'i töötuba) <i>lap-top'id kaasa</i>	Liina Luik
10.40 – 11.00	Uisumatkad	Bert Rähni
11.00 – 11.30	2008. aasta matkaplaanid	kõik osalejad
11.30 – 11.40	Tagasisideankeedid	Silja Möllits
11.40 – 11.45	Kokkutuleku lõpetamine	Levo Tohva
12.00 –	Matk isevalitud marsruudil	

Tervitus osavõtjatele

Lugupeetud kokkutulekust osavõtjad, 2007 aasta on olnud juubelite ja tähtsündmuste aasta. Juulis pidasime Leedus Prienais Balti matkajate 30. kokkutulekut, septembris Laulasmaal Euroopa Rändurite Assotsiatsiooni aastakonverentsi ning täna peame Eesti Matkajuhtide 40. kokkutulekut. Analüüsides neid neljakümnet aastat võib kokku võtta, et Eesti matkamine täna on tugevam rahvusvaheliste sidemete, heade organisaatorite ning efektiivsuse poolest. Möödunule jääme alla massilisuselt ning matkade tasemelt.

On uute süsteemide formeerumise aeg. Haridus, turism, sport - kõik püüadlevad kohandumisele. Areng on valus protsess ning matkamine peab seisma oma koha eest maailmas.

Matkamine on spordi, turismi, hariduse, kultuuri ja keskkonnakaitse osa. Põimituse tõttu on asjalistel tervikut keerukas hoomata ja nõnda esineb arusaamades ebalust kui ka eitust. Sport peab matkamist reisimisega seotud kergeks meelelahutuseks, turismil ja haridusel on raske omaks võtta matkamise seotust liikumisharrastusega (spordiga), keskkonnakaitsjad ajavad segi matkamist ja massturismi. See on arenguga kaasaskäiv partamatus.

EML juhatuse poliitikaks on juhtida, mitte valitseda. Me tahame motiveerida, mitte piirata. Me püüame luua keskkonda kust on võtta tuge, oskusteavet, tunnustust ja eksperthinnangud. Ning siis saame tulevikus nautida head turismiharidust, tasemel grupijuhte, kaitstud keskkonda, suurt hulka harrastajaid. Ja matkaorganisatsioonidesse kuulub tuhandeid liikmeid, toimuvad sadade osavõtjatega kokkutulekuid ning kümned tippmatkad. See kõik on veel ees! Soovin kokkutulekust osavõtjatele mõnusat koosviibimist, uusi kohtumisi ning põnevaid ettekandeid!

Levo Tohva
president
Eesti Matkaliit

Matkade koondtabel 2007

Tabelis on andmed eraldi kategooriamatkade (ülemine rida) ja puhkepäevamatkade (alumine rida) kohta.

Matkaliik Klubi (firma)	Jalgsi	Suusa	Mägi	Vesi	Ratta	Auto	Kokku
	Gr os	Gr os	gr Os	gr os	gr os	gr os	gr os
Adventure Expert OÜ	1 18		2 34				3 52
Alutaguse MK		1 4 2 8					1 4 2 8
Harju MK	5 57	1 5 1 11		3 39	3 31 3 15	1 7	5 43 12 122
Mägi EK	1 8 1 8	1 9 1 4	1 9		1 6		2 18 3 18
Põlva MK	2 13	2 11		1 8	1 5		6 37
Pärnu MK	1 25			2 25	2 2 8 8	1 2	3 4 11 58
Reimann Retked	2 51			8 114			10 165
Saaremaa MK			5 149 2 21		1 14 1 16		6 163 3 37
Season Travel OÜ	2 25						2 25
Tallinna MK	5 33 3 93	1 18 2 45		1 6	4 50		6 51 10 194
Alpiklubi Firn	1 8		2 10				2 10 1 8
JKAK			2 100				2 100
Koomaklubi	2 23		1 6	1 12			4 41
Roheliste rattaretked					2 3230		2 3230
Lõunamatkad					2 550		2 550
Nipernaadi Reisiklubi	2 15	1 19	2 71	1 11 1 22	1 6 1 16		7 122 2 38
Palukaklubi	3 47	2 14		3 47	2 12		10 120

Vinni Puhh					1 6		1 6
Klubi määramata	5 44		2 10	1 13	3 13 1 9	4 23	9 46 7 66
kategooriamatkad	14 127	7 66	17 389	3 31	12 77	6 32	59 722
puhkepäevamatkad	21 333	8 82	2 21	19 266	25 3912	0 0	75 4614

Kategooriamatkad 2007. aastal

Klubi	Grupijuhhi nimi	Matka liik	Matkarajoon	Matka-aste	Osa-võtjaid
Nipernaadi Reisiklubi	Ain Valu	ratas	Hispaania, Püreneed	I	6
Tallinna	Alo Variksoo	jalgsi	Montenegro	I	5
	Alar Sikk	mägi	Lõuna-Ameerika, Aconcagua	V	4
	Alar Sikk	mägi	Antarktika, Mt. Vinson	V	6
Saaremaa JKAK	Anni Filippov Eero Tammelaan, Edgar Haavik, Üllar Pöld	mägi	Itaalia Dolomiidid Kaukasus	I	21 84
Koomaklubi	Einar Kivisalu	mägi	Altai	III	6
	Guido Leibur	ratas	Fääri ja Shetland	III	2
Nipernaadi Reisiklubi	Heldur Pedajas	jalgsi	Mallorca, Tramuntana mäestik	I	7
Nipernaadi Reisiklubi	Heldur Pedajas	vesi	Kihnu saar, laiud	I	11
Saaremaa Alpiklubi	Helina Turja	mägi	Slovakkia	I	20
Firn	Hendrik Proosa	mägi	Alpid, Mont Blanc	I	6
Season Travel	Illar Hallaste	jalgsi	Annapurna Himaalajas	III	14
Season Travel	Illar Hallaste	jalgsi	Dhaulagiri Himaalajas	III	11
Harju/Tallinna	Jaan Kivi	ratas	Kreeta	II	6
JKAK	Jaan Künnap	mägi	Pamiir, Lenin	III	16
Harju	Jüri Kõiv	ratas	Öland	I / II	7 / 8
	Jüri Varik	ratas	Läti	II	6
	Jüri Varik	auto	Alpid	IV	7

	Jüri Varik	auto	Pihkva oblast	I	6
Alpiklubi Firn	Kalle Kiiranen	mägi	Kaukaasia, Gruusia, Svaneetia	II	4
Saaremaa	Katrin Pärnpuu	mägi	Itaalia Dolomiidid	I	25
Pärnu MK	Koidu Nõmm	auto	Uus Meremaa	II	2
Saaremaa	Kristel Turja	mägi	Itaalia Dolomiidid	I	22
Nipernaadi Reisiklubi	Kunnar Karu, Heldur Pedajas	mägi	Austria, Zell-am-See	I	33
Nipernaadi Reisiklubi	Kunnar Karu, Heldur Pedajas	jalgsi	Kreeta, Lefka Ori mäestik	I	8
Saaremaa	Küllli Turja	mägi	Slovakkia	I	20
Saaremaa	Küllli Turja	mägi	Itaalia Dolomiidid	I	21
Põlva	Lauri Kanarik	vesi	Võhandu jõgi	I	8
Tallinna	Mati Toom	jalgsi	Montenegro	I	9
Pärnu MK	Mati Türk	ratas	Narva-Tartu-Pärnu	I	1
Pärnu MK	Mati Türk	ratas	Norra-Rootsi	II	1
Põlva	Meelis Maidla	suusa	Lõuna-Eesti	I	7
Põlva	Meelis Maidla	jalgsi	Lõuna-Eesti	I	8
Põlva	Meelis Maidla	ratas	Lõuna-Eesti	I	5
Tallinna	Pavel Rambak	suusa	Soome, Luosto	I	18
Tallinna	Pavel Rambak	jalgsi	Montenegro	I	9
Tallinna	Priit Pihelgas	jalgsi	Montenegro	I	6
	Raimond Tamming	auto	Maroko	I	3
Mägi EK	Raivo Plumer	suusa	Norra, Rondane	II	9
Mägi EK	Raivo Plumer	mägi	Peruu, Boliivia	IV-V	9
Nipernaadi Reisiklubi	Sirle Elmat, Heldur Pedajas, Kalle Hansen, Alger Vedler	mägi	Prantsusmaa, Mnt Blanc	II	38
Põlva	Taivo Vasser	jalgsi	Põhja-Norra	I	5
Põlva	Taivo Vasser	suusa	Lõuna-Eesti	I	4
	Timo Varik	auto	Rootsi	II	7
	Timo Varik	ratas	Lõuna-Eesti	II	5
Alutaguse	Toomas Bauvald	suusa	Urho Kekkoose rahvuspark	II	4
Saaremaa	Triin Kuusk	mägi	Slovakkia	I	20
Harju	Tõnis Puss	ratas	Kreeta	II	10
Nipernaadi Reisiklubi	Urmas Hiltunen	suusa	Koola poolsaar	I	19
Tallinna	Urve Madar	jalgsi	Fääri saared	I	4
Adventuur	Valdo Kangur	mägi	Kaukaasia, Kazbek 5047	II	18
Adventuur	Valdo Kangur	mägi	Pamiir, Lenin 7134	III	16

Adventuur	Valdo Kangur	jalgsi	Slovakkia Kõrg Tatrads	II	18
Vinni Puhh	Valdur Kolla	ratas	Türgi	II	6
Saaremaa	Ülle Rahula	ratas	Hiiumaa	I	14
Harju	Ülo Kangur	auto	Norra	II	7
Harju	Ülo Kangur	suusa	Rootsi	I	5

ERA konverents 2007 Laulasmaal Eestis

13. – 16. september 2007, toimus Laulasmaa SPA-s 38. Euroopa Rändurite Assotsiatsiooni aastakoosolek.

Euroopa Rändurite Assotsiatsioon (ERA) on üle-euroopaline matkajaid ühendav organisatsioon, mis loodi sakslaste eestvõttel 1969. aastal. Praeguseks on ERA-s 55 liiget erinevate organisatsioonide näol ning Eesti Matkaliit kuulub nende hulka alates 1993. aastast.

Eesti Matkaliit on mittetulunduslik ühing, mille eesmärgiks on läbi oma juhatuse ning liikmete tegevuse aidata kaasa matkategevuse populariseerimisele Eestis ning samas luua ka uusi ja paremaid võimalusi matkategevuse harrastamiseks.

Aastakoosoleku korraldamine oli Eesti Matkaliidule suureks väljakutseks. Mis eesmärgid konverentsi korraldamisega saavutada sooviti?

- Eesti tutvustamine ja reklaamimine ligi 20 Euroopa riigist pärit delegaatidele.
- Kontaktide loomine erinevate riikide matkaorganisatsioonide ning turismikorraldajatega. Kogemuste vahetamine.
- Eesti Matkaliidu kui organisatsiooni reklaamimine Euroopa Rändurite Assotsiatsiooni sees ning liidu prestiiži tõstmine.
- Korralduslike kogemuste omandamine.
- Uute vabatahtlike värbamine Eesti Matkaliitu, kes oleksid ka edaspidi huvitatud liidu töös kaasa lööma.
- Raha teenimine organisatsiooni põhikirjaliste ülesannete täitmiseks.

Neli päeva kestnud konverentsi ülesehitus päevade lõikes nägi välja selline, et hommikupoolikud olid pühendatud ettekannetele, koosolekutele ning rühmatöödele.

Pärastlõunal viidi külalised looduskauinitesse paikadesse matkale või tutvustati piirkonna ajalugu ning kultuuri.

Konverents algas ühe päeva kestnud eelseminariga, mille läbivaks teemaks oli “Vastutustundlik matkamine”. Seminari avas EAS Turismiarenduskeskuse direktori asetäitja Marje Braunbrück ning ettekandeid tegid Briti Matkaliidu Auliige Arthur Howcroft Norra

Turismiliidu peasekretär Kristin Krohn Devold, Tallinna Ülikooli õppejõud Mart Reimann jt.

Kuidas propageerida ning soodustada looduses liikumist ilma sellega loodusele kahju tekitamata? Kui populaarne on looduses matkamine erinevates Euroopa riikides ning milliseid võimalusi selleks piirkonniti pakutakse? Mitu kilomeetrit hooldatud matkaradu on erinevates riikides ning kes tegeleb nende hooldamisega? Ettekanded leiata ERA kodulehelt aadressil:

http://www.era-ewv-ferp.org/?page_id=69

Peale seminari lõppu toimus Tallinna Raekojas vastuvõtt kõigile konverentsil osalejatele. Tervitava kõne pidas esimesena Eesti Matkaliidu president Levo Tohva seejärel Euroopa Rändurite Assotsiatsiooni president Jan Havelka ning lõpuks Tallinna Linnavolikogu aseesimees Tarmo Lausing.

Teisel konverentsipäeval jagunes töö jalgsimatkamise ning matkaradade komisjonide vahel. Arutus käis teemadel, kuidas arendada looduses liikumise võimalusi liikumispuuetega inimeste jaoks, *WalkOnWeb* projekti elluviimine ning uute matkajuhtide koolitamine.

Pärastlõunal viidi külalised jalgsiekskursioonile Laulasmaa hotellist Lohusalu sadamasse. Teekonna pikkus oli umbes 6 km ning see kulges mööda ühte lühikest lõiku Euroopa ametlikust rannikurajast E9.

Kolmandal tööpäeval toimus konverentsi delegaatide üldkogu, mille avas Eesti Olümpiakomitee asepresident Jüri Tamm. Tervitava kõne pidas ERA president Jan Havelka. Koosolekul tehti ülevaade möödunud majandusaastast, võeti vastu 3 uut liiget – kaks Prantsusmaalt ning üks Serbiast. Toimusid 1. ning 3. asepresidendi valimised, kelleks said vastavalt Jörg Haase Saksamaalt ning Juan Mari Feliu-Dord Hispaaniast. Samuti valiti uued eesistujad nii Matkaradade komisjoni kui ka Jalgsimatkamise komisjonis. Nendeks said vastavalt Uroš Vidovic Sloveeniast ning Marcel Grandjean Šveitsist. Pikemalt peatuti teemal liikmemaksude tõstmine uuel aastal.

Sel päeval külastati ka Pakri poolsaart ning sealt liiguti edasi Eesti Vabaõhumuuseumi. Külalised said tutvuda eesti taluarhitektuuriga ning süüa õhtust traditsioonilises eesti kõrtsis – Kolu kõrtsis.

Delegaatide kaaslastele, kes konverentsi töögruppides ja koosolekutel ei osalenud, oli planeeritud kaks lisaekskursiooni. Reedel osalesid nad Seikluspuhkus.OÜ poolt välja pakutud võistluslikul linnuvaatlusel nimega Linnuralli. Laupäeval külastati Eesti Meremuuseumi ning kahte muuseumilaeva.

Kuidas hinnata konverentsi kordaminekut eelnevalt püsitiatud ootuste alusel?

- Konverensti erinevate ürituste käigus õnnestus tutvustada Eestit kui võimalikku reise sihtkohariiki ning näidata reisikorraldajate üldist head taset.
- Kontaktide loomine ERA liikmete ning Eesti matkakorraldajate vahel jäi siiski üsna väheseks, sest Eesti poole huvi poned väga suur.
- Eesti Matkaliidu kui organisatsiooni reklaamimine ning positiivse huvi tõstmine õnnestus väga hästi. Kogu programmi ning korraldusega jäädi väga rahule ning eelnevalt püstitatud eesmärk pakkuda külalistele nõ saksa täpsust sai ka täidetud.
- Samuti Matkaliit hea kogemuse niivõrd suuremõõtmelise ürituse läbiviimisest.
- Suur abi oli umbes 15. vabatahtlikust, kellega Matkaliit loodab ka edaspidi koos töötada.

Suur tänu veelkord kõigile, kes konverensti õnnestumiseks oma panuse andsid!

Silja Möllits, EML tegevjuht

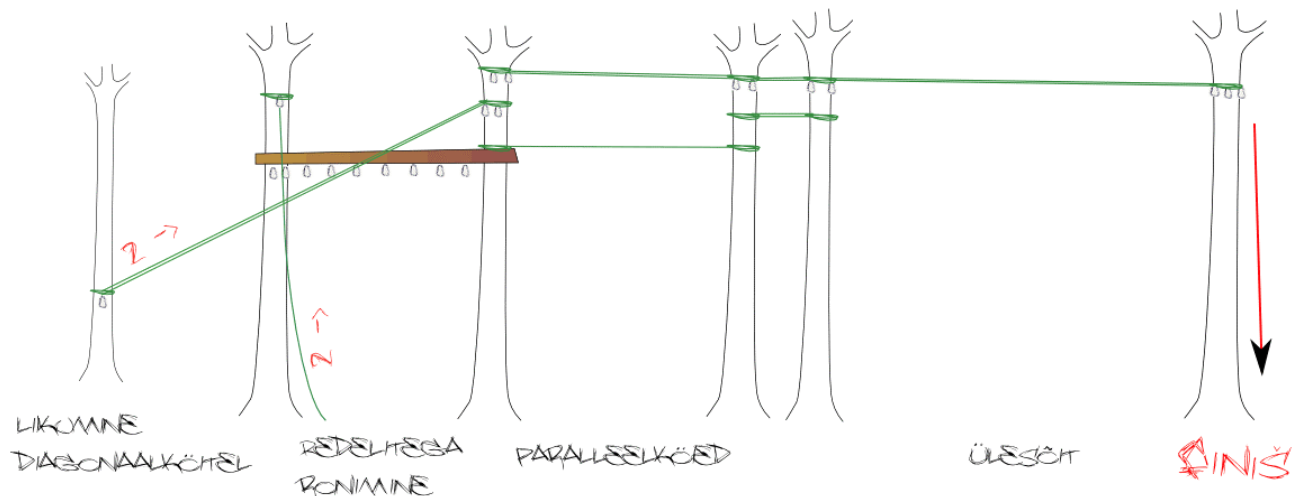
XXX Balti matkajate kokkutulek

Baltikumi jalgsi-mägimatkatehnika võistlustest

Võistlused õnnelikult läbi!

Firnivate võistkond sai üldarvestuses kolmanda koha, medalid ja

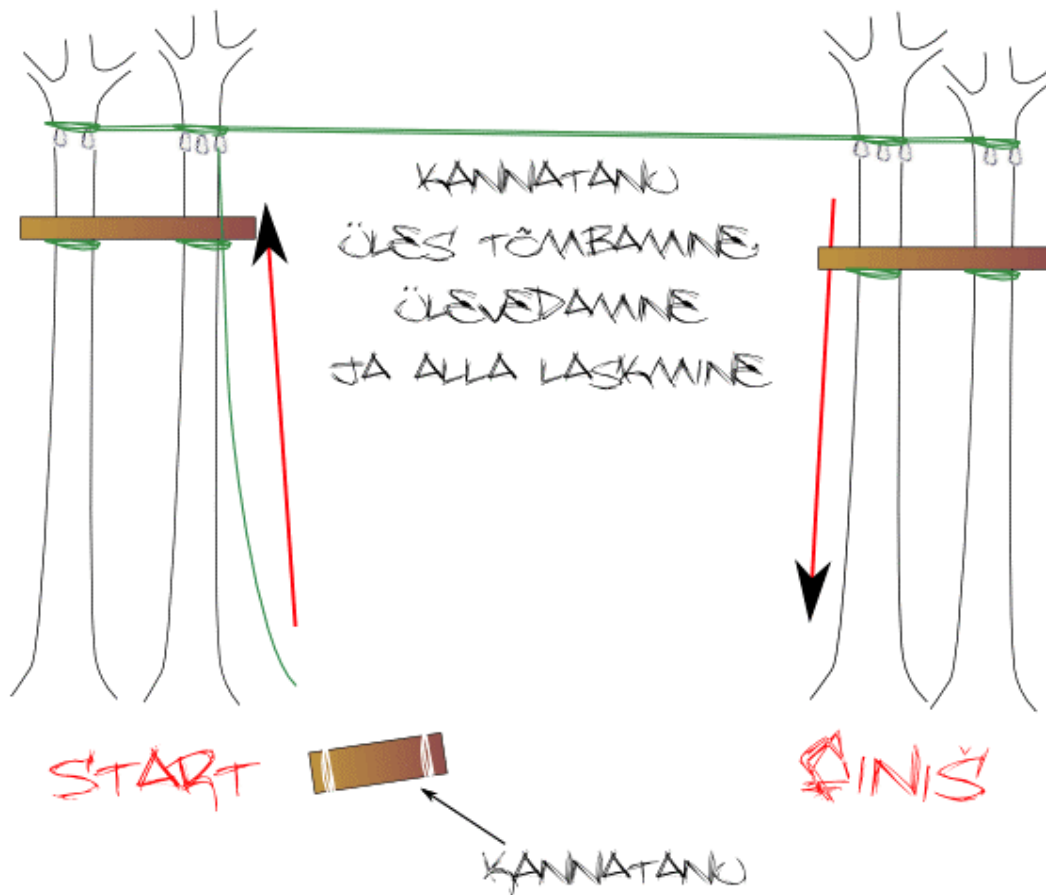
JALGSI-MÄGIMATKATEHNIKA BALTIKUMI MEISTRIVÕISTLUSED 2007
KALJUTRASS

diplomid (riikide arvestuses teine). Alla pidime vanduma Leedu esindusvõistkonnale ja ühele Leedu klubile. Jalgrattamatkajatel läks veidi edukamalt, nemad saavutasid nii noorte kui täiskasvanute arvestuses teise koha. Hoolimata pidevast vihmast mõlemal päeval oli võistlus siiski väga huvitav ja hea kogemus.

Kaljutrass algas kahe eraldi seonguna, üks liikus mööda diagonaalset topelt-tugiköit ning teine alguses šumaaridega puu otsa ning siis redelitega üle "karniisi". Meie jagasime endid nii, et Margit ja Aet läksid tugiköiel ning Veronica ja Hendrik redelitega. Tugiköiel kasutasid võistkonnad erinevaid tehnikaid: osad tõmbasid end käte jõul üles, teised püüdsid liikuda šumaaride abil. Kuna kaks köit olid koos pingutatud ning üksteise ümber veidi keerdus, oli lõpuks šumaaride köielt kättesaamine paras tegu. Redelite osal oli esimesel puu otsa šumaaritajal kohtunike julgestusköis, teist julgestas esimene ülesmineja. Meil oli kokku kaks redelit ja seetõttu pidin ma (Hendrik) nad Veronnile tagasi saatma, et ka tema üle saaks. Teised võistkonnad olid kavalamad - neil oli seitse redelit, nii et igasse punkti jäi üks ja teine tulija korjas nad lihtsalt kokku. Paralleelkõitel liikumises midagi erilist ei olnud, peale seda tuli sooritada

PÄÄSTETÖÖDE TRASS

pikk ülesõit topeltköiel ning seejärel alla laskuda, kusjuures ka viimasel pidi olema ültjulgestus. Mind (Veronicat) pani seejuures imestama, et laskumisel nii rangelt ültjulgestust nõuti aga esimese seongu jaoks, kes mööda diagonaalset tugiköit üles läks, julgestusköit polnud ning enesejulgestuseks repsaka kasutamist ei nõutu. Veelgi enam - tugevad poisid läksid seal lihtsalt karabiin köiele kinnitatult käte abil üles, ilma et väsimuse korral neid miski õnnetult allalibesemast oleks takistanud.

Päästetöödel tuli endaga kaasas vedada 40-50 kilost puupakku, mis etendas kannatanu osa. Esimeseks ülesandeks oli kannatanu üles tõmbamine koos saatjaga. Saatjaks valisime Aeda kuna ta oli kõige kergem. Lisatingimus oli, et tõmbamiseks tuleb kasutada topeltköit, mistõttu kõik neli rullikut ka marjaks ära kulusid. Lahendasime süsteemi nagu tavalise tõsteploki, ainult et topeltsüsteemiga. Mõned võistkonnad kasutasid pikast köiest tehtud süsteemi, kus köis jooksis üles-alla läbi rullikute ning blokeeriv süsteem oli tehtud eraldi topeltköie külge. Meie 50m köis osutus selleks tibia lühikeseks.

Kui kannatanu ja saatja üleval, tuli kannatanu üle vedada. Seal enam saatjat kaasas ei pidanud olema, mis oli ka hea, kuna vihmast märjad retroköied (vanad "kalamehed") ei tundunud just kuigi usaldusväärsed. Peale ülevedamist tuli kannatanu ja saatja koos alla lasta. Aeg läks kinni siis, kui kõik olid maas ning köied alla tõmmatud.

Võistlus oli väga huvitav ning ka kõvasti keerulisem kui Eesti oma. Elemendid nagu redelitega ronimine, kannatanu ja saatja ülestõmbamine, pikemad šumaaritamisid (üle 10m järjest) ning see, et kogu tegevus toimus 12-15m kõrgusel maapinnast puude otsas, andsid asjale värvi juurde. Kohtunike julgestusköied olid kogu rajal vaid kahes kohas esimese šumaaritaja julgestamiseks, ülejäänud trassil tuli ise julgestust organiseerida. Kõik ülesõiduköied ning jaamakarabiinid, mis joonistel kujutatud on, olid statsionaarsed ja kinnised. Erinevalt Eesti võistlustest varustusele piiranguid seatud ei olnud, kasutada võis kõike mis kaasas oli ja kus vaja oli. Julgestusvahendite osas ei aetud samuti vaid kaheksat taga, kasutada võis endale meelepärast. Keelatud oli otse jaamast julgestamine, nõuti ,et julgestusvahend olgu vöösse kinnitatud, ning köis vajadusel suunatud läbi jaamakarabiini. Kui alguses oli veidi kummaline, et varustuse tingimustes oli kaheksa šumaari võistkonna peale, siis trassil läks tõepoolest igaühel ka kahte šumaari tarvis. Muidu oleks pidanud hakkama neid alla laskma ning sellega aega raiskama.

Hendrik Proosa, Alpiklubi Firm

Jalgsi-māgi vōistluse tulemused

Tāiskasvanud

Vōistkond Vōistlejad	Etapi tulemused						Lōpptulemus	
	Pāastetōd			Kaljutrass			Aeg	Koht
Aeg	Trahv	Kokku	Aeg	Trahv	Kokku			
Leedu Laura Kelmelytē, Pavel Nogtev, Vilius Milkevičius, Gintaras Čepas	0.38:23	0 0	0.38:23	0.26:04	0 0	0.26:04	1.04:27	I
VGTU TK (Leedu) Pavel Mikriukov, Irma Jazdauskaitē, Vladas Dabkevičius, Pavel Kaidanovič	1.02:43	5 02:30	1.05:13	0.48:40	6 03:00	0.51:40	1.56:53	II
Eesti Veronica Irmann, Hendrik Proosa, Margit Reintal, Aet Ristmāgi	1.33:59	0 0	1.33:59	1.25:17	5 02:30	1.27:47	3.01:46	III
Lāti Vilnis Bušs, Māra Buša, Jānis Bušs, Māris Bušs	2.06:24	1 00:30	2.06:54	1.31:47	3 01:30	1.33:17	3.40:11	4

Noored

Vōistkond (vōistlejad)	Aeg	Trahv	Koguaeg	Koht
Leedu Gintarē Puidokaitē, Jonas Mišeika, Vaidas Monstavičius, Aidas Geleževičius	0.31:03	3 01:30	0.32:33	I
Lāti Kaspars Vilks, Pēteris Meirāns, Edgars Ančs, Marta Lēnerte, Endija Žīgure	0.47:35	0 0	0.47:35	II
„DOTNUVĒLĒ“ (Leedu) Kamilē Žalakevičiūtē, Eglē Razbadauskaitē, Neringa Navickaitē, Rokas Šomka	0.55:31	0 0	0.55:31	III

Peakohtunik
Peasekretār

Pavel Syčiov
Audronē Linauskaitē

Jalgratta ralli tulemused

Täiskasvanud Trahvipunktid

Nr	Võist- kond	TC-0	EE-1	EE-2	EE-3	EE-4	TC-1	EE-5	EE-6	TC-2	EE-7	EE-8	EE-9	TC-3	EE-10	TC-4	Trial	Kokku trahv	Koht
1	Eesti	0	0	120	196	70	360	60	35	360	80	254	373	120	0	480	810	3318	II
2	Läti	0	200	2280	297	62	960	1080	38	1800	80	551	482	3600	800	1860	430	14520	III
3	Leedu	0	100	180	197	96	600	180	75	240	80	321	382	0	0	600	240	3291	I

Noored Trahvipunktid

Nr	Võist- kond	TC-0	EE-1	EE-2	EE-3	EE-4	TC-1	EE-5	EE-6	TC-2	EE-7	EE-8	EE-9	TC-3	EE-10	TC-4	Trial	Kokku trahv	Koht
1	Eesti	0	200	0	233	75	3360	600	22	0	80	664	386	660	200	360	810	7650	II
3	Leedu	0	0	380	254	86	720	480	96	120	40	559	454	660	0	60	1130	5039	I

TC – aja kontroll EE – lisaülesanne
 EE-1 – sõit kaardile kantud joone järgi EE-2 – ühtlase kiirusega sõit
 EE-3 – märke tõus EE-4 – ratta remont EE-5 – ühtlase
 kiirusega sõit EE-6 – kompaktsus sõit EE-7 – asimuudi määramine
 EE-8 – vigursõit EE-9 – kiiruskatse EE-10 – orienteerumine

Peakohtunik Marius Juškevičius
 Peasekretär Vitalija Jackūnaitė

Eesti 2007.a. matkatehnika meistrivõistlused

Eesti meistrivõistluste tulemused veematkatehnikas

Võistlusklass K1M

Võistleja nimi	Aeg s	1	2	3	4	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Trahv	Kokku	Summa	Koht
Erki	177	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	4	181	352	1
Meisner	167	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	4	171		
Sergei	188	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	4	192	404	2
Vinogradov	200	0	2	0	2	0	0	0	0	0	2	2	0	2	0	2	0	0	0	12	212		
Andrei	174	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	176	478	3
Kukula	244	0	0	0	2	0	0	0	0	0	50	0	2	2	0	2	0	0	0	58	302		
Konstantin	173	0	0	0	0	0	0	0	0	0	50	2	2	2	0	0	0	0	0	56	229	529	4
Zivetjev	192	0	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0	2	50	50	0	0	0	2	108	300		
Andres	269	2	2	0	0	0	0	0	0	0	2	2	50	2	50	2	0	0	50	162	431	689	5
Kaju	204	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	50	0	0	0	0	0	54	258		
Aleksei	193	0	2	2	2	0	2	0	0	2	2	50	50	0	0	0	50	0	2	164	357	729	6
Kolõvanov	208	0	2	0	2	0	0	0	0	50	2	2	2	50	2	50	0	0	2	164	372		
Mart	245	0	2	2	2	2	2	2	0	0	50	50	2	50	2	0	0	2	2	170	415	901	7
Reimann	318	0	2	50	2	0	2	0	0	2	2	50	50	2	2	2	0	2	0	168	486		
Roland	67	0	2	2	2	0	0	0	2	50	50	0	50	50	50	50	50	2	0	360	427	1041	8
Müür	302	0	0	50	2	2	2	2	50	0	2	50	50	50	50	2	0	0	0	312	614		
Lembit	Ü	2	0	2	50	0	2	2	50	50	2	50	2	50	2	50	2	50	Ü	366	Ü		13
Uudsemaa	262	0	2	2	2	0	2	2	50	0	0	50	50	50	2	50	0	0	0	262	524		
Mikk	Ü	50	50	50	50	50	0	2	50	0	0	50	50	2	50	50	50	50	50	604	Ü		14
Narusberg	0																			0	0		

Võistlusklass K1N

Võistleja nimi	Aeg s	1	2	3	4	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Trahv	Kokku	Summa	Koht
Marianne	172	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	4	176	363	1
Siitas	183	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	2	0	0	0	0	0	4	187		
Sofia	289	0	2	50	2	0	0	0	0	50	50	2	50	50	50	2	0	0	0	308	597	1047	2
Makarikova	288	0	0	0	2	0	0	0	2	0	2	50	50	50	0	0	2	2	2	162	450		
Kristin	294	0	2	50	2	0	0	0	0	50	2	50	2	50	2	2	0	50	0	262	556	1116	3
Tärn	252	0	50	50	2	0	0	0	50	50	0	2	50	50	2	2	0	0	0	308	560		

Kaia	123	2	2	50	2	2	2	2	2	2	50	2	50	2	2	50	50	50	50	50	420	543	1139	4
Treier	178	2	2	50	2	2	2	2	2	50	2	50	2	50	50	0	50	50	2	50	418	596		

Võistlusklass C2M

Võistleja nimi	Aeg s	1	2	3	4	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Trahv	Kokku	Summa	Koht
Ago																							
Kastemäe Vahur	291	0	2	2	50	0	2	50	2	0	50	2	2	2	2	0	2	2	2	172	463	887	1
Leemets	300	0	2	2	50	0	2	2	2	0	50	2	2	2	2	0	2	2	2	124	424		
Hillar Irvės Tanel	229	0	2	50	2	0	0	2	2	50	50	50	50	50	50	50	2	50		460	689	1269	2
Tomband	212	0	2	50	2	2	2	2	2	50	50	2	50	50	2	50	50	0	2	368	580		
Heiko																							
Piiskoppel Tiina	157	2	2	50	2	2	2	2	2	50	50	50	50	50	50	50	2	50	50	516	673	1275	3
Turban	182	2	2	50	2	2	2	2	2	50	50	50	50	50	50	50	2	2	2	420	602		
Arvi Koitve	298	0	2	50	50	2	2	2	2	50	50	50	50	50	50	2	2	2	2	418	716	1336	4
Marianne																							
Siitas	208	0	2	50	2	2	2	2	50	0	50	0	50	50	0	50	50	50	2	412	620		
Lembit																							
Uudsemaa Andres	354	0	2	2	0	0	2	2	2	50	50	50	50	50	50	50	2	50	2	414	768	1373	5
Kaju	293	0	2	50	50	0	2	0	2	50	50	0	50	50	2	0	2	2	0	312	605		

Võistlusklass K2S

Perenimi	Aeg s	1	2	3	4	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Trahv	Kokku	Summa	Koht
Sofia																							
Makarikova	290	0	0	0	2	2	0	0	2	2	50	50	2	2	2	0	2	50	0	166	456	754	1
Vladimir																							
Konõvalov	276	0	2	2	2	2	0	0	0	0	2	2	2	2	2	0	2	0	22	298			

Jägala-Joal 28. mail 2007
 Peakohtunik: Guido Leibur
 Peasekretär: Piia Narusberg

Eesti meistrivõistluste tulemused jalgsi-mägimatkatehnikas

Võistlejad:

Seikleja	Toomas Holmberg
	Taavi Mikker
	Johannes Vind
	Velda Buldas

JKAK II	Raido Aarop
	Anneli Mary Vahtre
	Valdur Vahtre
	Marko Aasa

Kooma	Einar Kivisalu
	Ennike Teppand
	Meelis Vind
	Toomas Bauvald

Firn I	Ragnar Kruusimaa
	Veronica Irmann
	Margit Reintal
	Hendrik Proosa

JKAK I	Priit Simson
	Aivi Karu
	Tõnis Aaliste
	Martin Lillo

Firn II	Priit Rooden
	Vladimir Shor
	Kairit Ahman
	Tiina Turban

Päästetööd

Võistkond	Stardi jrk.	I etapp	II etapp	Trahviaeg	Koguaeg	Koht
JKAK II	1	10,52	20,42	0	35.45	III
Seikleja	2	8,48	16,43	1.0	30.53	II
Firn I	3	12,08	18,09	0	42.14	IV
JKAK I	4	5,59	11,58	0	23.56	I
Kooma	5	12,04	20,32	0	43.16	V
Firn II	6	15,1	21,37	0	49.40	VI

Kaljutrass

Võistkond	Stardi jrk.	Jõe ületamine	Kogu trass	Trahviaeg	Koguaeg	Koht
JKAK I	1	24.00	54.02	1,30	55.32	IV
Kooma	2	29.00	86.00	8,30	94.30	VI
Firn II	3	45.00	77.33	0,00	77.33	V
JKAK II	4	30.00	52.00	0,00	52.00	III
Seikleja	5	13.00	32.57	1,30	34.27	I
Firn I	6	20.00	50.00	0,00	50.00	II

Koondtabel

Võistkond	Päästetööd			Kaljutrass			Üldarvestus	
	Aeg	Koht	Punktid	Aeg	Koht	Punktid	Punktid	Koht
JKAK II	35.45	III	3	52.00	III	4,5	7,5	IV
Seikleja	30.53	II	2	34.27	I	1,5	3,5	I
Firn I	42.14	IV	4	50.00	II	3	7	II
JKAK I	23.56	I	1	55.32	IV	6	7	III
Kooma	46.16	V	5	94.30	VI	9	14	VI
Firn II	49.40	VI	6	77.33	V	7,5	13,5	V

Naagel 10. juunil 2007.a.
 Peakohtunik: Heiki Erm
 Rajameister: Edgar Haavik
 Sekretär: Silja Kalle

Põlva maakonna lahtised individuaalsed MV matkatehnikas ja KV matkatriatlonis

Põlva maakonna esimesed lahtised meistrivõistlused matkatehnikas pärast Eesti taatseseisvumist said teoks Põlva Matkaklubi korraldusel koostöös Põlva Maakonna Spordiliiduga 2000. a juunis Ottenis ja matkatriatloni karikavõistlus viidi läbi esmakordselt 2003. aastal.

Tegelikult Põlva Matkaklubi suvistel kokkutulekutel võeti omavahel mõõtu matkatehnikas juba klubi algaastatest peale. Nende kokkutulekute muutmise meistrivõistlusteks dikteeris aja nõue. Nimelt pööras Eesti spordi juhtkond rahastamise osas suuremat tähelepanu meistrivõistlustele ja tööle noortega. Seega tekkiski mõte, et miks nii sama teha, kui on võimalus saada ürituse korraldamiseks taha rahastatus.

Nüüd tekkis küsimus, kas korraldada võistlused võistkondlike või individuaalsetena. Valik jäi pidama individuaalsetel, sest sellele oli senini vähem tähelepanu pööratud. Samuti sai selle juures otsustavaks asjaolu, et võistkonda on alati raskem kokku saada. Tähtis oli ka seejuures tõsiasi, et nende võistluste käigus oli osalejatel võimalus paremini omandada alati matkadel vajaminevaid matkatehnilisi oskusi. Oluliseks tuleb siin lugeda veel seda, et matkajate suvisele kokkusaamisele ja võistlustele tuldi tihti kogu perega. Üleval olid võistluste strassid ja nendel, kes ei tahtnud võistelda ning eriti lastel oli hea võimalus oma oskusi proovida ja saada vaja matkadel vajaminevaid teadmisi. Kogemusi said kõik.

Algatus leidis hea vastuvõtu

Otsus langes korraldada esimesed matkatehnika meistrivõistlused jalgsi-mägi-, jalgratta- ja veematkatehnikas. Koha valikul tuli arvestada looduslike tingimuste sobivust kõigi kolme matkaliigi võistluste läbiviimiseks. Valgesoo külas Ahja jõel asuva Otteni veski juures olev Valli kaljupaljandi alune laagriplats sobis väga hästi. Vanematele matkajatele on see tuttav 1981. aastal seal toimunud Eesti ja Balti matkajate kokkutuleku ja võistluskohana, kus mõlemas oli ligi 750 osalejat. Samuti on koht tuttav filmist «Viimne reliikvia».

Kooskõlastusel Põlva Maakonna Spordiliiduga ürituse läbiviimiseks probleeme ei tekkinud ja meistrivõistlused leidsid heakskiidu. Spordiliit ei teinud mingeid ettekirjutisi ja piiranguid võistluste formaadi suhtes. Nende poolt oli tagatud rahaline toetus võistluste läbiviimiseks, medalid, diplomid ja auhinnad esikohtadele. Vahepealsetel aastatel on saadud lisaks toetust Kultuurkapitali Põlvamaa Ekspertgrupilt. Tänu sellele on suudetud hoida stardimaksu suhteliselt odavana.

Esimene võistlus näitas, et asja vastu on huvi. Võistlejaid oli üle Eesti ja oma väljasõidu istungi tutvumiseks tegi Eesti Matkaliidu juhatus. Tulemuseks oli, et 2002. aastal said Põlvamaal Saessaares teoks esimesed Eesti Matkaliidu meistrivõistlused matkatehnikas ja peakorraldaja rollis oli Põlva Matkaklubi. Samuti viidi läbi teised Eesti meistrivõistlused matkatehnikas Põlvamaal Mammastes.

2003. aastal otsustas Põlva Matkaklubi lisaks meistrivõistlustele algatada matkatriatloni karikavõistlused, kus võistlejail tuleb korraga järjest läbida kolme matkaliigi võistlustrassid.

Võistluste formaadist ja kohast

Võistluste formaat on põhimõtteliselt jäänud algselt väljatöötatuks. Siiski on lisandanud ajapikku uusi nüansse. Kui esimesed kaks võistlust toimusid juunikuus, siis seoses algatatud Eesti meistrivõistlustega on lükkunud need augusti esimesele nädalavahetusele. Kui algselt võisteldi esimesel päeval jalgsi-mägi- ja jalgrattamatkatehnikas ning teisel veematkatehnikas, siis seoses matkatriatloni lisandumisega viiakse esimesel päeval läbi meistri- ja teisel päeval karikavõistlused.

Kõikide matkaliikide võistlustrassid on paigaldatud korraldajate poolt ja hõivavad matkaliikide põhilisi tehnilisi elemente. Individuaalsed võitjad selgitatakse noorte (kuni 16-aastased neiud ja noormehed) ja täiskasvanute (naised ja mehed) arvestuses.

Jalgsi-mägimatkatehnikas on põhitrassid paigaldatud kohtunike poolt ja individuaalne varustus võib olla võistlejatel endil või saab korraldajatelt. Võitja selgub võistlustrassi läbimise aja ja karistuspunkide summeerimise teel.

Jalgrattamatkatehnikas tuleb läbida orienteerumisdistsants ja vigursõidu-etapp ning kahe etapi kokkuvõttes selgub võitja. Jalgratas peab olema siiski võistlejatel endil.

Veematkatehnikas on võrdsete tingimuste loomiseks ujuvvahendid ja päästevestid korraldajate poolt. Võisteldakse ühesel ja kahesel matkasüstal ning kahesel kanuul. Ühesel süstal peetakse arvestust noorte ja täiskasvanute osas ning sooliselt. Kahesel süstal ja kanuul võistlevad mees- ja segapaarid, kusjuures nais- ning neidudepaar lähevad segapaadi arvestusse. Võistluses tuleb läbida slaalomi väravad vastavalt markeeringule, laveerida poide vahel ja läbida rallidistsants. Võitja selgub distantsi läbimise ja slaalomivärvate läbimisel saadud karistuste aja summeerimise teel.

Matkatriatlonis tuleb korraga järjest läbida kõigi kolme matkaliigi trassid. Alguses läbitakse jalgsi-mägitrass, siis veetapp ühelisel süstal ja viimasena rattaga orienteerumine ja vigursõit. Võitja selgub trasside läbimise ja etappidel kogutud karistusaegade liitmise teel. Jalgratas peab võistlejatel endil olema.

Meistrivõistluste kolmele esimesele medalid, diplomid ja autasud. Karikavõistlustel esimestele karikad, diplomid ja autasud. Teine ja kolmas saavad diplomid ja autasud.

Katrin Mosin ja Siim Plakk tulid kahelisel süstal teiseks. Matkatriatlonis aga oli Siim esimene ja Katrin teine.

Kui viiel korral viidi võistlused läbi Ottenis, siis viimased kolm võistlust said teoks Räpina vallas Leevaku hüdroelektrijaama paisu juures. Uue koha valikul ongi probleemiks asjaolu, et oleks olemas voolav vesi

veevõistluse läbiviimiseks ja samuti looduslikud tingimused jalgsi-mägitrassi paigaldamiseks. Neid kohti aga on vähe, sest paljud sobivatest kohtadest on looduskaitse aladel ja sinna ei saa. Leevakul toimunud võistlustega samal ajal on korraldatud lisaks Põlva Matkaklubi Suvepäevad ja nende raames on esimese päeva lõpus võistluste järel korraldatud matk ja toimunud puhkeõhtu.

2007. aasta võistlustest ja tulevikuplaanidest

Kui esimestel võistlustel osales Jaan Künnap oma mägirahvaga siis viimasel kahel korral on osalenud Harju Matkaklubi rahvas. Aja jooksul aga on läbi käinud matkarahvast üle Eesti, sest võistlused on lahtised ja autasustamisel ei teha eraldi eelistust kohalikele võistlejatele.

2007. aastal meistrivõistlustel tuli jalgsi-mägimatcatehnikas meestest võitjaks Kaido Lubi Harju Matkaklubist, naistest oli esimene Imbi Kõiv Harju Matkaklubist ja noormeestest Raul Kalbus Põlva Matkaklubist. Jalgrattamatcatehnika võistluse võitis meestest Madis Kerner Harju Matkaklubist, naistest oli parim Ester Klaas Põlva Matkaklubist ja noormeestest Matis Mäeots Harju Matkaklubist. Veematehnikavõistluses tuli ühelisel süstal naistest võitjaks Piia Narusberg Harju Matkaklubist, meestest oli esimene Siim Plakk Põlva Matkaklubist ja noormeestest Raul Kalbus Põlva Matkaklubist. Kahelise süstal võitsid meespaaride võistluse Siim Plakk ja Ivar Kanarik Põlva Matkaklubist. Segapaaridest olid esimesed Piia Narusberg Harju Matkaklubist ja Mikk Narusberg Seiklejast. Noormeeste paaride esimesed oli Matis Mäeots ja Tarmo Täpsi Harju Matkaklubist.

Matkatriatloni võitis meestest Siim Plakk Põlva Matkaklubist, naistest oli parim Imbi Kõiv Harju Matkaklubist ja noormeestest Tarmo Täpsi Harju Matkaklubist.

2008. a meistri- ja karikavõistlused koos Põlva Matkaklubi Suvepäevadega saavad taas teoks Leevakul augusti esimesel nädalavahetusel. Võistluste formaat on sama. Laupäeval toimuvad meistrivõistlused ja kõigi matkaliikide stardid on avatud kell 10-15. Nüansina, mis ei too juurde lisavõistlusi, selgitatakse esmakordselt universaalseim matkameister. See tähendab seda, et kõigil kolmel matcatehnika trassil võistelnute kolm tulemust liidetakse ja väiksema lõppaja kokkuvõttes saanud ongi võitjad. Pärast võistlusi taas matk ja puhkeõhtu.

Karikavõistluste formaat jääb samaks.

Kellel huvi asja vastu huvi saab rohkemat infot Põlva Matkaklubist Aare Plakilt tel 509 7160 või e-maililt aareplakk@polvakoit.ee.

Aare Plakk, võistluste algataja ja peakohtunik

Jalgrattamatk Shetlandi ja Faroe saartele

Matkaaeg: 17 päeva (21.07-09.08)

Jalgrattaga läbiti 626 km

Jalgsi: 18 km

Matka raskusaste: III

Osavõtjad: Kadri ja Guido Leibur

Matkast on valminud 45 min videofilm

Kohalesaamine: 6.20 Tallinnast lennukile ja kell 15.00 maandusime kahe ümberistumise järel Sumburgh'i lennuväljal

Shetlandilt Faroe saartele: kas lennukiga või meie sõitsime laevaga õhtul kella 16.30 kuni järgmise päeva hommikul kella 06.00-ni.

Ärasaamine: Faroe saare Vagar'i lennuväljalt 14.45 ja pärast ühte ümberistumist kell 23.10 Tallinnas

Shetlandi saared on lisaks kaunile loodusele ennekõike rikkalike kultuuritraditsioonidega piirkond. Siin on segunenud vikingite ja lõuna poolt pärit kelti kultuurid. Igal juhul on selles Inglismaa protektoraadi all, kuid suhteliselt iseseisvas riigis vanad traditsioonid au sees. Üks tuntumaid üritusi on Shetlandi pealinnas Lerwick'is igal aasta jaanuari lõpus toimuv viikingite tulefestival „*Up-Helly-A*“. Saarestiku lõunaosas on vanimad jäljed inimasustusest, nn Pronksi Ajastu külast, mis eksisteeris seal Neoliitikumist kuni 16.sajandini. Shetland on fantasiline paik arheoloogiahuvilistele, seal leidub mitmeid inimeste poolt häirimata jäänud väljakaevamisi.

Shetlandi inimesed on ääretult külalislahked. Kogesime seda esmakordselt juba lennuväljal, kus saime kohalike abi ja tööriistadega oma jalgrattad kokku. Meie pagas koos telgi, toiduvalmistamise vahendite ja tööriistadega saabus alles 4 päeva hiljem. Heade inimeste käest saime laenuks ka ühe vana telgi.

Jalgrattaga matkamiseks on Shetland hea kant. Siin on palju väikesi (kitsaid ja alati asfalteeritud) teid, liiklus on rahulik ja viisakas. Kõrgemale kui 200 m merepinnast teed tavaliselt ei tõuse. Arvestama peab muidugi ka kehvamate ilmadega, sest ilm vaheldub siin kiiresti ja tugevad tuuled on üsna tavalised. Meie matk algas Shetlandi lõunapoolsemast otsast Sumburgh'i lennuväljalt, sõitsime läaneranniku poole hoides kuni saarestiku põhjatipuni ja siis idapoolsemat serva mööda

kuni Lerwick'ini. Saarestiku läänerannik on vaieldamatult kauneim, sest siin langeb rannik tavaliselt järsult merre. Shetlandi kõrgeim mäetipp Ronas Hill (450 m) on saarestiku loodeservas.

Telkimiskohti Shetlandil leiab, kuid soovitav on siiski ööbida kämpingutes. Meie veetsime nn metsikus kohas telgis 2 ööd, ülejäänud ööd olime kas telgiga kämpingus või *Youth Hostel*'is.

Põnevamad kohad, mida tasub Shetlandil külastada olid meie arvates:

Sumburghi poolsaar oma vana majaka ja kõrge kaljurannikuga. Lähedal ka Pronksi Ajastu küla.

St Ninian'i saar kuhu pääseb kuiva jalaga ja mille läänerannik on 40-50 m kõrguste kaljudega, paljude väikeste kaljusaarekestega kalda lähedal, mitmed veepiiril olevad koopad.

Kettla Ness'i saar – praegu inimasustusetu, vana asula varemetega sarnase kõrge kaldaga lääneservas.

Scalloway – vana Shetlandi pealinn, vanad lossi varemed 16.saj lõpust Yelli'i saare idapoolne vana tee on maaliliste vaadetega, arvukate tõusude ja laskumistega - üks huvitavamaid jagrattaga sõita.

Unst'i saar – saarestiku põhjapoolseim saar.

Vikingite laev ja planeeritav muuseum Baltasoundis – entusiastlikud inimesed, kes on ehitanud merekõlbliku vikingi laeva ja taastanud arvukalt vanu esemeid.

Hermanessi looduskaitseala - päris Unsti saare põhjaosas. Fantastilised kaljusaared (Muckle Fuga) suurte lindude (suulade ja lunnide) kolooniatega. Kaldakaljude kõrgus on kuni 100 m, poolsaare keskosa on üle 200 m kõrge.

Lerwick'i linn – künklikul maastikul väga stiilsete varagooti ehitistega. Vanalinna osa on hästi kompaktne.

Paadireis Nossi saarel – võimalik väikese merepaadiga (kuni 10 in) sõita ümber Nossi saare. Saare tipus on 181 m püstloodis kalju koos suure suulade kolooniaga. Saare rannikul on mitmeid koopaid, kuhu ühte sõitis ka meie paat sisse. Robotiga saab jälgida veealust maailma.

Faroe saared on üsna terav kontrast Shetlandi saartele. Faroe saare mäed on kuni 882 m kõrged (Gjogvi lähedal) ja alpiinse iseloomuga. Saared on suhteliselt hiljuti alles ühendatud autoteedega ja praegu on erinevaid tunnelid

saarestikus 18. Osa tunnelid kulgeb kuni 150 m sügavuselt mere alt ja ei ole soovitatavad jalgrattasõiduks. Valgustus on ainult 4. tunnelis. Autoteed on suhteliselt laiad ja tiheda liiklusega. Suurem osa teid kulgeb piki mereranda, järskude mägede jalamil. Kõrgeim kuru, üle mille meie jalgrattaga sõitsime oli 405 m merepinnast. Kõigest eelnevast tulenevalt ei pea ma jalgratast Faroe saartel liikumiseks just kõige paremaks vahendiks. Ilmselt hea ülevaate saab saarestiku huvitavamatest kohtadest just jalgsi matkates. Vahepeal võib liikuda kas bussi või rendiautoga.

Faroe saared kuuluvad Taani protektoraadi alla, kuid nii nagu Shetlandilgi on neil suhteliselt suur autonoomia. Faroe saartel on kasutusel oma paberraha, mis on seotud (võrdne) Taani krooniga. Faroe esimesteks asukateks loetakse Iiri munkasid, kuid ilmseid kultuurilisi mõjusid on enam näha Norra suunalt. Faroe keel on samuti lähedaseim Norra keelele.

Faroe saarte suurimaks ürituseks on juuli viimasel nädalavahetusel peetav *Saint Olafs Day*. Meie jõudsimme jäiga laevasõidugraafiku tõttu Tórshavn'i pidustustejärgsel hommikul. 5-6.augustil toimus Bordoy saarel suur rocki kontsert, kuid tugev tuul viis lava minema ja kontsert jäi pooleli. Saime ka matka käigus nii tugevat tuult tunda, et rattaga sõitmine oli võimatu, tuli ratast käekõrval lükata. Nn metsikuid ööbimiskohti võib Faroe saarel planeerida ainult jalgsimatkale. Meie veetsime Faroe ööd kas oma telgiga kámpingutes või *Youth Hostel*'ides.

Meie poolt külastatud põnevamad kohad Faroe saartel olid:

Kirkjubour'i asula Tórshavn'st lõunas – stiilse puidust arhitektuuriga väike külake. Meie esimene kokkupuude Faroe saartel suhteliselt laialt levinud murukatustega majadega.

Saksuni asula Streymoy saare lääneservas – vana küla-muuseum, kus endine looduslik sadamakoht. Tõusu-mõõna amplituud, mis sealkandis on ca 3 m suleb mõõna ajal sissepääsu sadamasse. Ümbruses on kõrged mäed ja arvukalt jugasid. Teel Saksunisse möödusime ka Faroe vanimast säilinud puukirikust (1829 a.).

Gjogv'i asula (vt fotot) ja selle ümbrus Eysturoy saarel. Asulast algab jalgsimatkarada, mis on esimesel 3 km tähistatud ja viib pikki mereäärset kõrget kaljupealset saare loodetippu. Siit avaneb fantastiline vaade edelasse - „*Risin og Kellingin*” nimelistele meres paiknevatele kaljuteravikele. Püstloodis kallas on siin ca 400 m kõrge. Siin olid meie Faroe matka kauneimad elamused.

Tindholmuri saar (262 m) Mykinesi saare lähedal, Vagari saarest edelas. Mykinesi saarele toimuvad regulaarsed laevareisid, kuid meie ajapuudusel sinna ei jõudnud. Rentisime ise Sorvagur'st ühe väiksema kalapaadi ja tegime kahetunnise sõidu Tindholmuri saare ja Vagari lõunakalda lähedal. Tindholmuri saar on teravatipuline kaljusaar, kus

kunagi on ka inimesed elanud. Saare lähedal on meres kalju (Drangarnir), milles nii suur avaus, et väiksema laevaga mahub sealt läbi sõitma.

Faroe saarte ainsa ilusa ilma veetsime me Gjogvi asula ümbruses. Muide samal päikesepaistelisel päeval sõitis Tórshavn'i lähedal veealuse kaljunuki otsa Vene kalalaev ja läks 10 minutiga põhja. Laeva meeskonna 30 liiget kõik pääsesid. Kohtusime nendega Vagari lennuvälja lähedal *Youth Hostel*'is.

Halbade ilmade tõttu oli meil probleeme Faroe saartelt ärasaamisega. Kõik väljuvad lennud olid graafikust maas. Lõpuks, poolepäevase hilinemisega siiski lendasime, kuid meie pagas (jalgrattad) jõudsid Tallinnasse 5 päeva hiljem!

Guido Leibur

Jaan Künnapi Alpinismiklubist

80-ndatel aastatel juhtisin mitu aastat Tallinna Alpinismiklubi, mis 90-ndal aastal lakkas eksisteerimast. Jalutades Nepaalis 98-ndal aastal tollaegsete Eesti aktiivsemate mägironijatega, otsustasime, et sellist klubi oleks siiski noortel mägedes seiklejatel vaja. Nii asutasingi 99-ndal aastal Jaan Künnapi Alpinismiklubi, mis tegeleb ühtlasi ka noorte alpinistide koolitamisega. Tänapäevaks on klubi kujunenud üheks suurimaks (üle 80 liikme) ning tehniliselt paremini varustatud alpinismiklubiks vabariigis.

Nii tegelebki klubi oktoobrist maini alpinistide algõpetusega, mis sisaldab loenguid teooriast ning praktilisi treeninguid. Praktilised treeningud (kaljuronimine, jääronimine, matkad) toimuvad välitingimustes, et inimesed harjuksid looduslike tingimustega. Koolitus lõpeb juulis reisiga Kaukaasiasse. Kaukaasias läbivad kõik I raskuskategooria mägimatka ning tõusevad Elbrusele. Iga aasta osaleb reisil 60-90 alpinismi huvilist.

Lisaks sellele on juba seitsmendat aastat klubi programmis ekspeditsioon Pamiiri. Osalejaid on 10-15 klubi liiget.

Meie klubi liikmed on käinud Põhja-Ameerika, Lõuna-Ameerika, Aafrika, Euroopa, Antarktika ja Aasia kõrgeimatel tippudel ning paljudel tehnilistel marsruutidel.

Klubist on sirgunud Eesti parimad jääronimise ja matkatehnika võistlustel osalejad.

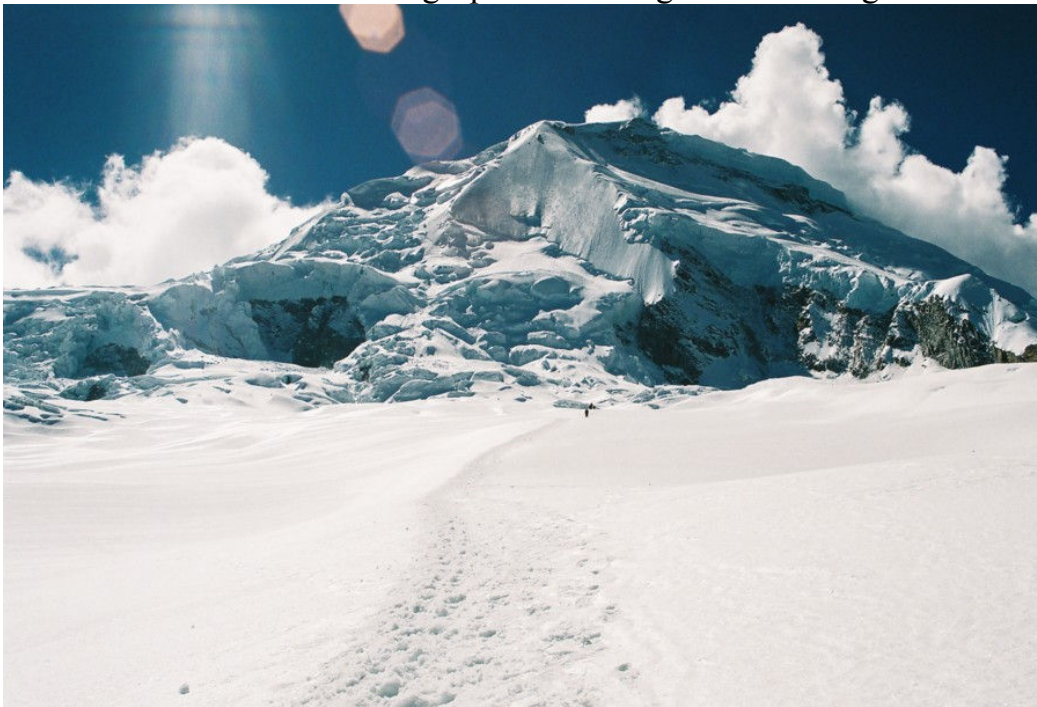
Jaan Künnap

Mägironimise iseärasused Peruus

Mägiekspeditsioonide Klubi korraldas käesoleva aasta kevadel Peruu – Boliivia reisi, mis kestis kokku 38 päeva, 18. maist 25. juunini. Kokku oli meid 9, staažikaid mägironijaid nende hulgas 4 (Tõivo Sarmet, Margus Proos, Helme Suuk ja Raivo Plumer). Selle kandi võimaliku küllastamise võtsime oma klubi plaanidesse 2005. aasta algul, reaalne ettevalmistus algas möödunud aasta augustis. Kolmveerand aasta jooksul jätkus mitmele mehele parasjagu tegevust. Kavandasime samaaegselt nii sportlikku kui kultuurilis-turistlikku tegevust, pidasime vahendajaga pikki läbirääkimisi, kauplesime rahaliselt soodsamaid tingimusi ja taotlesime võimalikult paljude huviväärsuste küllastamist.

Sportlikus osas oli põhieesmärgiks tõus Peruu kõrgeimale tipule Huascarani (6768m). Parema aklimatiseerumise saavutamiseks tõstsime kõrgust järk-järgult: algul 4900m kuru Machu Picchu trekingu raames, siis Boliivias Tunupa vulkaani nõlval kõrgusemi 5100m, viimaseks ettevalmistusetapiks oli kõigi osalejate tõus Chachanile. Mitmeetapiline aklimatiseerumine ei kulgenud siiski päris valutult. Tunniga saime merepinnalt 3400m kõrgusele Cuscosse. See üleminek oli järsk ja vaevused andsid tunda paar päeva, nende leevendamiseks liikusime nii jalgsi kui transpordivahenditega kõrgusvahemikus 2200-3700m.

4. päeval ületasime 4900m Salcantay kuru ja jäime ööbima kõrgusele 3700m. Ka see oli mitmele grupiliikmele liiga äkiline kõrguse muutus

Huascarani lõunatipp, vaade kõrguselt 5200m

(millele lisandus ka väike kõhuviirus), nii et rühma rekordiks kujunes ühe mehe 12-kordne kivitaguse külastus öö jooksul. Edasi oli tükk aega rahulik, liikusime ja ööbisime järgnevat 2 nädalat kõrgusvahemikus 3700-4200m, vaid 14. päeval tegime kiirtõusu 5100meetrini. 20. päeval järgnes tõus 5500 meetrini ja seejärel ööbimine kõrgusel 5300m. Sel kõrgusel ööbimine põhjustas kõigile vaevuseid, kuid õnneks mõõdukaid, nii et järgmisel ööl-varahommikul jõudsid kõik edukalt 6075m Chachani tipule tõusta.

Põhitõusul Huascaraniile jäi meid alles 6, uuteks osalejateks olid Kilimandjaro (5895m) kogemusega Jaan Reimand ja seni mägede kogemuseta Avo Rõõmussaar. 28. päeval ööbisime kõik liustikul 5400m laagris, päev hiljem viiekesi (Jaan pöördus kõhuhädade tõttu tagasi) 6000m laagris, mis paikneb tippudevahelisel sadulal. Head und kellelgi polnud, kuid aklimatiseerumine oli selle kõrguse jaoks piisav. Tippu jõudsimet 30. päeval kahekesi, Avo ja mina, teised pöördusid 250-300 meetrit tipust allpool suure väsimuse tõttu tagasi. Avo saavutusega (varasema kõrguskogemuseta tõus sellisele kõrgusele) on varem vaid paar Eesti mägironijat toime tulnud!

Avo Huascarani nõlval, kõrgus 6500m

Kokkuvõttes võib öelda, et vahepealsete turismipäevade tõttu ajaliselt pikaks venitatud aklimatiseerumine oli tervikuna rahuldav, kuid mitte mugav. Ebamugavusi valmistas lihastoonuse langus pikkadel sõidupäevadel ja samaaegne rikkalik toidulaud.

Huascaraniile tõusul kasutasime kohalike giidide teenuseid ja julgestuseks oli meil segavariant üheaegselt ja vahelduvjulgestusest, millisega me varem polnud kokku puutunud. Ohukohtadeks olid nii avatud (nähtavad) kui kaetud lõhed ning järsud lume- ja jäänõlvad. Kaks ja pool päeva liikusime, olles koos giidiga neljakesi kõies (teine seong oli kolmene). Laugel liustikuosal oli asi lihtne, tuli ühenduskõis hoida kogu aeg enamvähem pingul ja olla tähelepanelik üle lõhede astudes/hüpates. Keerulisemaks muutus asi järske nõlvu traversseerides ja neil tõustes ning laskudes. Vene ja Euroopa tavade kohaselt kasutatakse siis kas otstest nõlvale kinnitatud tugikõisi või puhtalt vahelduvjulgestust, siis on kindel, et ronija lahti kukkudes peab kõis ta kinni. Meie puhul oli tegu üheaegse liikumisega, julgestuseks kasutas iga mees oma kirkat. Selline liikumisviis võimaldas küll kiirelt läbida varinguohtlikud nõlvad ja polnud vaja palju kõisi kaasa vedada, samas aga ei olnud me kindlad, kas mõne seonguliikme kukkumisel suudavad teised õigeaegselt reageerida! Õnneks me ei pidanud kordagi lummesurutud kirkade vastupidavuses veenduma. Häiris ainult teadmine, et mitmed tugevad mägironijad on selliselt liikudes oma otsa leidnud. Järsud otsetõusud ja –laskumised läbisime siiski tunduvalt kindlamalt: giid surus lumeankru sügavalt nõlva ja see pidas, ka siis kui me teised kogu oma raskusega kõit koormasime. Nendel päevadel oligi meil kõige õigem mõelda sellele, mida ja kuidas teha, mitte sellele, mis saab siis, kui ...? Usaldasime oma giidi ja teiste gruppide giide, kes tegutsesid samamoodi. Et meie giid Huascarani lõunatippu esmakordselt alles koos meiega jõudis, saime teada tipus!

Omapäraselt suhtus julgestusse ka meie Chachani tõusu giid. Öisel tõusul krõbistasime jäisel nõlval pilkases pimeduses vapralt kassidel ülespoole, julgestuseks vaid kirka. Külma oli ligi 20 kraadi. Samas kohas päevalgel ja juba meeldivamas temperatuuris laskudes kinnitas giid aga tugikõie, selles kohas olevat kolme grupi liikmed alla kukkunud! Kas julgestus oli tingitud kartusest, et meil hakkab järsust nõlvast alla vaadates pea ringi käima või oli teistele gruppidele/giididele vaja õiget tegutsemist näidata, jäigi meil selgusetuks.

Kõigil tõusul/retkedel kasutasime kohalike kokkade teenuseid. Machu Picchu trekingul oli toitlustamine korralik, pigem kannatasime ülesõõmise käes. Kõrgtõusul ilmnes aga, et lumest ja jääst vee sulatamine on kohalikele probleemiks. Chachani baaslaagris saime pragada, et polnud igäüks nende soovitatud 4...6 liitrit pudelivett kaasa võtnud! Meie hinnangul piisas tõusu jaoks nina peale 1,5...2 liitrist, me ei

osanud arvatagi, et kokad tahavad meie vett ka supi ja pudru keetmiseks! Tõime neile nõlvalt jääd, kuid nad “avastasid” selle peale, et kivide vahel leidub veel piisav pudelivaru.

Huascarani tõusul ootasime tundide kaupa toidu valmimist. Nagu selgus, olid kokad jännis põletite käsitlemisega. Kui lumi lõpuks sulas, kulus veel ilmatu aeg vee keemaminekuni. Tipuõõ eelseks söögiks oli meil tass sooja jooki ja mõned kuivad küpsised. Tõusul janu käes vaeveldes võisime vaid ennast kiruda, et jätsime oma põletid Huarasi hotelli. Tagasi baaslaagris olid kokad jälle oma sõiduvees, tahtmise korral võisime end lõhki süüa-juua.

Tervikuna on mägironijate teenindamine Peruus päris hästi korraldatud. Mida käidavam on mägi või piirkond, seda tihedam on ka teenusepakujate konkurents. Inglise keelt osatakse piisavalt, mägironimisvarustus on kättesaadav, probleeme on vaid suurt numbrit saabastega. Palju kasutatakse kandjaid ja kandeloomi (muulad, eeslid). Mägigiide valmistatakse põhjalikult ette, nii teoreetiliselt kui kümneid päevi kestvate õppelaagrite ja õppetõusude käigus. Väiksekasvulised mehed on uskumatult sitked ja vastupidavad. Nad on sõbralikud ja abivalmis, eks oma osa on selles ka jootrahade süsteemil. Erinevate gruppide giidid teevad meelsasti koostööd.

Raivo Plumer

Argo ja Valdo – 2 meest, sama unistus – laskuda Leninilt suuskadel

EELLUGU:

1998 alustas MATKaSPORT OÜ aktiivset kaubandustegevust matkavarustuse alal. Kaubavalikusse tuli ka ronimisvarustus ning osaliselt sellest tingituna sattusin Jaan Künnapu alpiklubisse. Siis sain 18 aastaseks ja tohtisin ise endale reisikaaslasi ja sihtpunkte valida. Kohe sattusin kokku mäesuusafännidega, kellega sai asutatud mäesuusaklubi Freerider, millest on nüüdseks välja kasvanud päris suure fännide ringiga suusareise korraldav firma FR-Reisid. Sealt siis huvi mäesuusatamise vastu.

1999. aasta suvel toimus ekspeditsioon Elbrusele, kus eestlased (ja mõni soomlane) plaanisid tipust suuskadel- lumelaudadel laskumist. Kohe järgmisel aastal 2000 üritas osaliselt sama kamp laudadel ja suuskadel laskumist Leninilt. Sellega sai toona hakkama Valdek Udris, kes oli siis tipus koos Valdo Kanguriga. Ja alates sellest tekkis mul mõte, et kunagi... saan vähemalt sama kõvaks meheks kui nemad.

2001 ja 2002 osalesin JKAK Elbruse ekspeditsioonidel, kus mõlemal aastal sai lumelaud kaasa võetud ja esimene aasta laskutud Lääne-tipult (5642 m) ja teisel aastal Ida-tipult (5621 m).

LUGU:

Edasi tekkis mõttekäiku auk. Elbrused said võetud, Alpides kõrgemaid tippe polnud, Pamiiri minekuks ja sealt suuskadel laskumise plaaniks ei olnud sobivat gruppi või kaaslast kerge leida. Suusatajad ei viitsinud nii palju kõndida ja alpinistid ei tahtnud suuski vedada, ning üksi minek tundus liiga karm. Nii need aastad läksid ja vahepeal suurtesse mägedesse ei saanudki. Kui aga 2006 sattusin rääkima Valdogas, kes plaanis 2007 Lenini tippu ja kellel alates Valdeku laskumisest oli samuti kunagi plaanis Lenini Põhjaseina suusatada, tekkis plaan huvid ühildada ja planeerida koos laskumist. Kui selgus, et ka Jaan Künnap on samal ajal samas kohas, lisas see mulle veelgi kindlust ja otsus langes. Ligi aasta ettevalmistusitreeninguid, koolitusi, varustuse muretsemist jne. ning saabuski 25. juuli 2007, mil nii Valdo kui ka Jaani Lenini grupid kogunesid Balti jaamas, et Moskva rongile asuda.

Lenini tipp

Asukoht 39° 20' 55" N; 72° 52' 37" O, Pamiiri mäestik, kõrgus 7134,3 m

Raskusaste 5A (Vene klassifikatsiooni järgi). Üks viiest Lumeleopardi tiitli tippudest. Tõusunurk 45-55°.

Teised nimed Mount Kaufmann (1871-1928), Pik Sary Tash (uus kirgiisikeelne nimi), Pik Abu Ali ibni Sino (Aveicenna; uus tadžžikikeelne nimi)

Ajalugu: * 1871.a Vene maadeuuriija Fedšenko nimetas tipu Turkestani ülemkuberneri auks Kaufmanni tipuks ning hindas selle kõrguseks 7620 m

* 1928.a tõusid sakslased E.Allwein ja K.Wien ning austerlane E.Schneider esimestena tippu

* 1967.a toimus Leninil rahvusvaheline alpinaad, mil 301 inimest, sh 60 välismaalast ja 20 naist tõusid tippu. Loodi MAL, mille kaudu hakati välismaalastele korraldama tipputõuse.

* 1968.a laskus esimesena suuskadel venelane V.Sulojev.

* 1968.a laskusid esimest korda Leninile langvarjurid.

Ronimisaeg juuli-august, soojeim august

Maršruudid 18, sh 9 põhja- ja 9 lõunanõlval, lumepiir 4500 m

Kliima *keskmise temperatuur tipus +5°C päeval kuni -30°C öösel

*keskmise tuul päeval 6-8 m/s, öösel 2-4 m/s

Varustuse osas kõik, mida oli vaja kõrgemal kui 4400m (esimene laager), tuli kodust kaasa võtta - kõrgmäestiku riided, esmaabivahendid, saapad, telgid, priimused, magamiskotid jne. (v.a gaasipurgid priimustele, mida sai kohapealt).

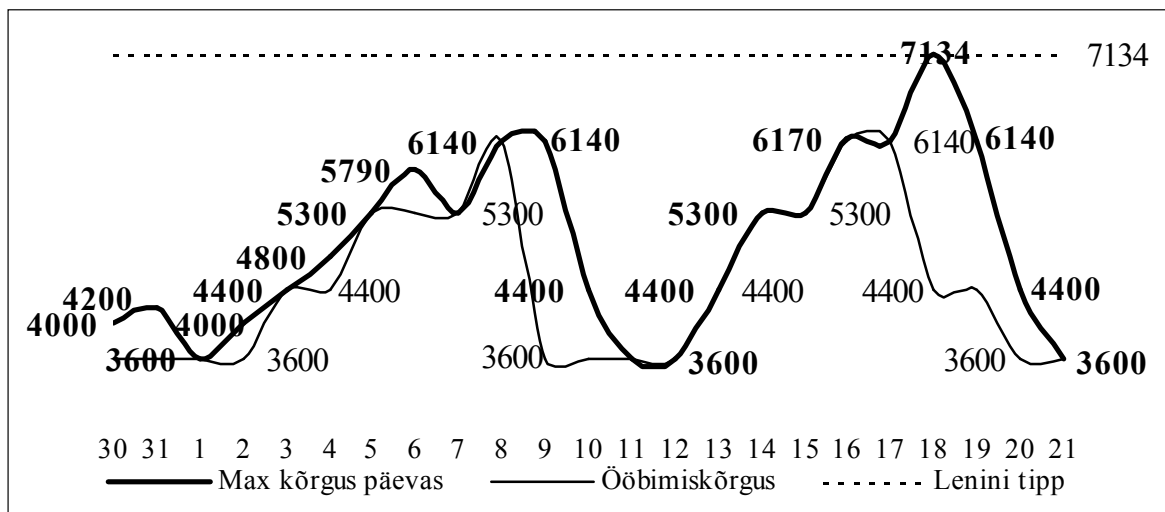
Baaslaagri varustuse, gaasipliit, gaasiballoon, WC tool, teekann ja suured potid grupi söögi valmistamiseks, toit, maiustused ostime kaasa Oši turult.

Esimesse laagrisse sai varustust lasta vedada kohalikel hobusemeestel hinnaga 1 \$/kg. Seal on olemas toitlustusega restoran-jurtad, kust sai osta praemuna, suppi, teed, lebjuskat, õlut, viina... vajadusel ka ööbida olemasolevates telkides (vist 1-3 \$ öö).

Alates teisest laagrist (5300m) tuli igal telkkonnal ise oma priimustel toitu valmistada. Jaani grupis sellist ühiskondlikku kokkamist ei toimunud ja priimused olid kasutusel ka baaslaagris.

Baaslaagris elasime kahes jurtas, kuhu mahtus 10-12 inimest, millest üks oli poolenisti varustuse ladu. Kaasas oli veel üks võrgust katusealune, mille all sai vihmaga istuda. Esimese laagri jaoks oli kaasas 4 lihtsat "säätumarketi telki" nii et paraadvarustus läks käiku alles alates teisest laagrist. Jaani grupil oli telkidega natuke kitsam ja nad vedasid neid laagrite vahel rohkem.

Liikumisgraafikud olid kahel grupil suhteliselt sarnased aga mõni päev nihkes, sama käib ka inimeste kohta. Minu oma nägi välja järgmine:

Esimesed 10 päeva läksid aklimatiseerumiseks, mille raames sai suusad viidud kolmandasse laagrisse (6100 m) valmis. Edasi laskusime baaslaagrisse, kus sai puhatud ja ilmaolude sunnil kulutatud ka mõni varupäev. Siis tõusime taas esimesse laagrisse, et edasi tipu poole sunduda. Maha sadanud lume tõttu tuli seal veeta ka üks lisapäev. 14 aug. tõusime edasi teise laagrisse, kust meie esimene grupp ja Jaani grupp

edasi tõusid, ning 16 aug. tipus käisid. Tipus käis viis Jaani grupi liiget, kaasaarvatud Tiina Tamm, teine Eesti naine pärast Helme Suuki 1979 (J.K) ja kaks Valdo grupi liiget. Valdo ja minu suuskade tippu vedamise plaanist innustatuna võttis Fred tippu kaasa kitarr, ning esitas temaga samal ajal tipus olnutele rõõmsa lauluviisi “Koduküla väike maja”:

Vähemalt Fredi kitarrile on see praegune kõrguserekord (loodetavasti mitte viimane) ja ei ole kuulnud, et keegi oleks varem sellisel kõrgusel musitseerinud.

Jaani grupile oli see ainuke võimalik tipupäev, sest tagasisõit oli plaanitud varemaks, Valdo grupil oli veel 2-3 päeva varuks ja 18 aug. õnnestus ka minul ja Tarmo Allil tipus käia.

Minu tipupäeva kirjeldamiseks sobib vast kõige paremini minu enda koostatud väljavõte meie (veel valmimata) reisiväikust 18. augusti kohta:

.... Kõigepealt endast: Passisin telgis, tuul undas, oli pime, äratust veel ei olnud. Osa minust soovis, et tuleks teade, et ilm on halb ja minekut ei ole, teine osa aga kibeles teele. Siis hakkas käekell piiksuma, ja kuna mul oli juhtumisi samal päeval ka sünnipäev, laulsid telgikaaslased mulle sünnipäevalaulu. Siis tuli teade, et norrakad on juba tipu poole teel ning see tuul, mis telgis tundus kõva tormina, olla tegelikult vaid pinnatuisk ja on minek. Nagu tavaliselt, olin valmis esimeste seas ja kui õnnestus Mikk rajaleidjaks saada, asusime teele. Hea uudis oli see, et suht kohe pärast laagrit oli 300-meetrine järsk tõus, mis tegi esimese selektsiooni tippu jõudjate seas. Oma liikumiskiiruse tõttu jäin Mikust maha, peagi möödusid veel Andres ja Tarmo. Võitlesin kord rada leides ja siis taas kaotades mööda mäenõlva edasi, sest suund oli ju teada - üles. Varsti tuli pimedusest vastu Mikk, kes oli loobunud. Ise teadsin, et tuleb edasi liikuda ja lihtsalt päikesetõusuni vastu pidada ehk läheb siis paremaks. Siis tuli vastu Andres, kes polevat varbaid soojaks saanud ja ka tema läks tagasi laagrisse. Nüüd oli meie omadest ees veel ainult Tarmo ja järgi tulevad (loodetavasti) Valdo, võib-olla ka Tuuli ja Kadri.

Ilm läks soojemaks (või läks tuul nõrgemaks), rada hakkas näha olema ja tuju läks kohe päris heaks. Vahepeal tuli ronida jällegi üsna järskke lõike, kus oleks võinud kasutada ka juba kirkat aga sai ka suusakeppidega edukalt hakkama. Möödusin üksikust telgist, kus (nagu pärast selgus) ööbis üks 65-aastane tšehhi traktorist, kes ka tipus käis.

Pressinud ennast järjekordsest tõusunukist üles, tuli vastu särav Tarmo, kes oli tipust tagasiteel ja teatas rõõmsalt, et ta oli tipus ~15 min tagasi, aga mul minevat sinna jõudmiseks aega veel ~2 tundi. Surusime kätt ja Tarmo lahkus alla suunas, mina aga istusin veel oma koti otsas ja tegin otsuse, et kas tipuga või tiputa, aga seda sama jalgsirada mina tagasi ei

kõnni ja kui vähegi lubab, siis olen õhtuks põhjaseina kaudu I laagris tagasi.

Ja lõpuks seal see oligi, 4 küngast, millest ühte peeti tipuks ja kus tehti lippude, sponsorlogode ja muu sümbolikaga pilti. Nii ka mina. Mul õnnestus tippu jõuda koos ühe venelasega, kellega siis vastastikku sai pilte tehtud. Uhkusega pean ütleva, et teel üles ei astunud ma hingeldamiste vahel kunagi vähem kui kolm sammu korraga.

Suusad panin alla tipus 7134 m peal, nagu lubatud. 11 tundi üles astunud jalad polnud enam päris sellised, nagu oleks tahtnud, aga klambritesse astudes tekkis kehasse kohe uus energia ja nii see sõit algaski. Selleks, et põhjaseinale saada, tuli kõigepealt laskuda tulnud teed tagasi umbes 6900 m peale, kus oli esimene võimalus tipukaljudest mööda saada. Kuna üleval oli seesama pinnatuisk, siis ei leidnud ma seda kohta päris kohe üles ja tuli veidi otsida. Plaan oli sõita võimalikult ohutult ja rahulikult, kõrgust hoides kaljude alt läbi ja mööda mäe vasakut serva (alt vaadates) Lipkini ribi alt, kust tundus kõige ohutum, alla.

Teel aga õnnestus mul korra kukkuda nii, et üks suusk läks mäest alla, üle jää nuki nii, et ma seda ei näinud. Hea uudis oli see, et seega jäi ta kuhugi pidama ja et ma saan selle suure tõenäosusega kätte. Jäin ühe suusaga suht lolli jäisesse kohta, kust paistis jääserv. Aga seda kui kõrge see on, ei olnud kuskilt hinnata. Lohutuseks oli fakt, et tavaliselt on selliste jäänukkide alla kogunenud pehme lumi, mis nukile pidama pole jäänud, aga seda vaid tavaliselt. Edasi võtsin koti küljest kirka ja kahe julgestuspunkti abil (kirka+suusakant) abil sain jääl juba kurseerida. Ühel hetkel tuli aga koht, kus kant korra pettis ja ma jäin ühe käega kirkasse rippuma. Kuna ma ei saanud kohe suuska jõesse ja käsi hakkas väsima, siis lasin oma seljakoti lahti ja see rullus mäekülge pidi allapoole ikka päris pika maa. Siis nägin, kuidas kott läks lahti ja selle sisu lendas mööda mäe laiali ning kott ise kadus järgmise nuki taha. Inventeerisin mõttes selle sisu: päiksekad, lisakindad, pealamp, särk, pass ja rahakott, jook, magamiskott ja Z-rest. Dokumentide asi veidi ehmatas, aga üldiselt olin rahul, et viibisin ise kirka küljes seinal, aga mitte koos kotiga mitmedsajad meetrid allpool. Sain suusa kandi uuesti jõesse ja edasi liikuda, kuni äkki nägin teist suuska. Olles peaaegu selle juures kohal, pettis kant teist korda ja jäin taas ainult kirka julgestusse. Seekord ei saanudki teist punkti tagasi ja kuna ma ei jaksanud enam kirka rihmast kinni hoida, olin sunnitud sellest lahti laskma. Enne jõudsin fikseerida, et sügaval all oli pehmest lumest tuisuvall. Lasin kirkast lahti ja saingi tuisuvallis pidama. Natuke võitlemist üle vöö lumes ja saingi teise suusa kätte. Klikkisin selle jalga ja vaatamata nüüd minu käsutuses olnud kahele kandile ei saanud ma jääseinast üles, et kirka ära tuua. Nüüd siis ongi Leninil ~6800 m kõrgusel üks korralikult jõesse löödud lilla varre ja kollase rihmaga kirka.

Edasi sõitsin mööda plaanitud rada, korjasin kokku mõned mäkke pudenenud asjad, nt 1 kinda, särki, söögiasjade koti, pealambi ja termose, mis mul pärast tühjaks joomist siiski uuesti ära kaotada õnnestus. Kadunud oli ka fotoka kott, mõned patereid ja fotoka lisamälukaart. Fotokas ise oli lahtises taskus mingil põhjusel säilinud. Ilma jäin teisest kindast, päiksekatest ja joogipudelidest. Seljakoti koos magamiskoti ja lebomatiga sain jupp maad altpoolt kätte. Koti ees võrksahtlis olnud mustad sokid jäid alles.

Edasi kulges kõik plaanitud: lumi oli mega hea, ruumi palju, nähtavus väga hea, suusad head. Sellisesse kohta tuleks sattuda värske jalaga, mitte pärast 10-11 tundi teel olnuna ja 1 km vertikaali võtnuna.

Peagi jõudsin liustikumurruni, pakkisin suusad koti külge, panin kassid alla ja tulime ühe venelasega visuaalses julgestuses üle lõhede tsooni alla. Hämaras jõudsin meie laagrisse, kus selgus, et kedagi meie omadest seal ei olnud. Trügisin toidujurtasse ja ütlesin, et tulen tipust, olen väsinud, tahaks teed ja et mul on täna sünnipäev. Kohe kutsusid kirgiisitarid mind lauda, välja toodi halvaa, sprotid ja viin. Tellimise peale sai veel ka sooja suppi. Soe sees, ronisin meie telki magama.

Pärast sain teada, et Valdo alustas tõusu hiljem, viis suusad 6500 m peale ning laskus alla III laagrisse tagasi, et siis järgmisel päeval (19.august) üles minna ja samuti suuskadel põhjanõlva pidi alla sõita....

Kasutatud varustus: pesu Devold, vahe- ja üleriided Vaude, sokid Lorpen, saapad Garmont Endorphine, suusad Atomic Suggar Daddy, sidemed Atomic Neox 412, telk Ferrino Snowbound, magamiskott Ferrino Revolution, seljakott Ferrino Assault, kell Suunto X9i.

JÄRELLUGU:

Vaatamata sellele, et meil ei õnnestunud Valdoga koos laskuda, õnnestus ekspeditsioon planeeritult: tipus käis 4 inimest, tehti kaks laskumist Lenini põhjaseinalt suuskadel, 15 inimest püstitasid isiklikud kõrguserekordid, kõik tulid tervelt tagasi.

Kui küsida mis edasi, siis mul hetkel head plaani polegi, aga üks tõusul vastutulnud venekeelt kõnelenud mägironija ütles, et Han-Tengri olla hea suusamägi.....

Argo Mere

"Matkamine" ingliskeelsete terminite süsteemis. Kuidas tõlkida ja mõista?

Sageli tuleb ingliskeelseid netilehti või erialakirjandust lugedes, vahel kirju ja projekte kirjutades toetuda sõnaraamatutele. Sõnaraamatud on sillaks mõistmisele, kuid teinekord jätavad nad hätta.

Sagedasemaks probleemiks on olnud termini "matkamine" tõlkimine. „Matkamine“ on meie kultuuris mitmemõõtmeline, mahuline (sageli ees- või järel-liitega) termin mis võib kanda infot nii matka eesmärgi, piirkonna, liikumisviisi, sportlikkuse ja tehnilisuse (keerukuse) astme kohta. Sellele terminile pole eesti-inglise sõnaraamatus tähendust hõlmavat vastet.

Enamus sõnaraamatuid pakub tähenduseks „walking“, „rambling“, „backbacking“, „hiking“, „trekking“. See on aga eksitav, sest nende terminitega tähistatakse ingliskeelsetes riikides erinevat tüüpi jalgsimatkamist. Kuhu siis asetuksid teised matkamise alla kuuluvad matkaliigid?

„Canoeing“, „rafting“, „kayaking“, „sailing“, „sea kayaking“, „whitewater kayaking“ - erinevate veesõidukitega erinevat tüüpi

veekogul, erineva raskusastmega veematkamine. „Mountaineering“, „rock climbing“ mägitamamine, alpinism, kaljuronimine. „Adventure racing“ - matkasport. „Multi-expeditions“ - kombineeritud kaugmatkad. „Snowshoeing“ -räätamatkamine jne. Nende ühegi puhul pole tegemist "hikingu"-ga.

"Matkamise" inglisekeelse vastena oleks tähenduselt sobiv kasutada terminit „adventure tourism“ (vrld. vene keeles "sportivnõi turism"). Matkamine on praegu ja oli ka minevikus üks turismi liike. Eestis mahtus kogu huvireisimine kuni 1957 aastani "turismi" termini alla. 1957 aastal läksid "turismi" ja „sportliku turismi“ teed lahku ning nende eristamiseks võeti jaoks kasutusele termin "matkamine" (*NSVL MN j.a. K ja SK 26.01.1957 käskkiri nr.13;*) Tänapäevalgi veel kannab üks EML-i kuuluv matkaklubi turismiklubi nime.

"Adventure tourism" kattub tähendustes "matkamisega", on sama ruumiline ja mitmetähenduslik.

Wikipedia defineerib seda järgmiselt: kogemiseks ja tundmaõppimiseks ette võetud eeldatud ootamatustega rännak kus liigutakse kauges piirkonnades. Adventure Travel Trade Association defineerib "adventure tourism"-iks iga turismis läbiviidavat tegevust mis sisaldab vähemalt kahte kolmest järgnevast koostisosast: füüsiline tegevus, kultuuride vastastikune toime (kultuurivahetus), viibimine looduses. Siia alla mahuvad ära kõik tegevused jalgsimatkamisest kuni kaljuronimiseni. Arusaamist ei piira liikumisviis, keskkonnas viibimise moodus, kestvus, piirkond, sportlikkuse aste ega substantsi (vesi, kivi, jää) tüüp.

Ka ratsutamine ja purjetamine on seiklusturism. Üks seiklusturismi alaliike on ökoturism, milles väljendub rändamise viis ("rändamine jälgi jätmata") ja keskkonnas viibimise moodus (kultuuri ja looduskeskkonda häirimata). Kindlasti tekib küsimus mis on siis automatkamine, ATV, jetisõit, kaatrisõit, buggyd, džiihid, lumesaanid, jaht ja kalapüük? Kasutatakse tunnust mis arvab nad teise termini alla. Selleks tunnuseks on ressursivajadus. Kui aktiivsed tegevused tarbivad ära (neelavad, kulutavad) ressursse siis ei arvata neid seiklusturismi alla.

Kuidas tõlkida inglise keelde sõna "matk"? Paremaid sõnu kui "tour" ja "trip" on raske leida. Seega võiks tõlkida näiteks süstamatka merel "sea kayaking tour", grupijuhiga jalgsimatka "guided hiking (walking) tour", iseseisvalt korraldatud jalgrattamatka "self guided bicycle tour" jne.

Mida aga täpsemalt hõlmab termin "hiking"?

Hiking (sama tähendusega ka „hillwalking“, "rambling" ja „walking“) - jalgsiliikumise vorm mille eesmärgiks on vaatlus, kogemine ja looduse nautimine. Tavaliselt liigutakse radasid pidi maa- või kõnnumaapiirkonnas. Sõna „hiking“ on kasutusel kõikides inglise keelt kõnelevates riikides kuid selle kasutamisel esineb variatsioone. Need on: „cross country hiking“, „bushwalking“ või „bush-bashing“ mis viitavad

liikumisele väljaspool radasid. Mõnedes maailma osades nimetatakse ööbimisega jalgsimatkasid terminiga „backbacking“. Uus-Meremaal tähistatakse pikemaid looduses ööbimisega matkasid terminiga „tramping“. Mõnedes India ja Nepaali mägi-regionides on termin „trekking“ kasutuses samas tähenduses kui „hiking“. Mõnel pool kutsutakse kaugmatkaraja läbimist stardist-finišini sõnaga „thru-hiking“. Ühendkuningriigis on sõnal „hiking“ kergelt vanamoodne maik, tähistades rohkem kergemat sorti kehalist liikumist kui looduses rassimist.

Levo Tohva

Uued kvalifitseeritud matkatreenerid

Perenimi	Eesnimi	Liik	Tunnistus	Treeneri tase	Maakond
EML kutsekomisjoni poolt 22.12.2006 välja antud kutsetunnistused:					
Feršel	Anne-Ly	jalgsimatka	019222	Treener II	Ida-Virumaa
Paatsi	Annereet	jalgrattamatka	019223	Treener II	Tartumaa
Raja	Kersti	matkatreener	019225	Treener I	Ida-Viru
Teras	Kalle	matkatreener	019226	Treener I	Jõgevamaa
Vaher	Viivi	matkatreener	019227	Treener I	Põlvamaa
Jakobson	Jane	matkatreener	019228	Treener I	Tartumaa
Toots	Küllli	matkatreener	019229	Treener I	Tartumaa
Perkmann	Külllike	matkatreener	019450	Treener I	Viljandimaa
EML kutsekomisjoni poolt 10.06.2007 välja antud kutsetunnistused:					
Vahtre	Valdur	alpinismi	023049	Treener I	Harjumaa
Hirv	Kaja	matkatreener	023050	Treener I	Viljandimaa
Joala	Riina	matkatreener	023051	Treener I	Pärnumaa
Kaljuläte	Eike	matkatreener	023052	Treener I	Harjumaa
Kangur	Valdo	mägimatka	023053	Treener III	Raplamaa
Sepp	Andres	matkatreener	023054	Treener I	Harjumaa

Selles tabelis on matkatreenerid, kes on saanud kutsetunnistuse pärast 39. Eesti matkajuhtide kokkutulekut

Matkajuhtide kokkutulekud 1968 – 2007

Esimesed kümme aastat

Möödunud sajandi kuuekümnendate aastate keskel oli matkaliikumine Eestis saavutanud arvestatava taseme. Raskemate marsruutide kaugmatka grupijuhtide arv ulatus kolme-neljakümne piiridesse. Tolle aja kõrgeimat spordimeisterlikkuse tunnust, märki “Meistersportlane” kandis 3 Eesti matkajat, nende hulgas ka allakirjutanu. Asutuste ja ettevõtete kollektiivid korraldasid oma matkajate kokkutulekuid. Linnad ja spordiühingud rahvamatku. Suvised vabariigi matkajate kokkutulekud olid kujunenud suurteks rahvapideudeks, näiteks 1964.a. Anijal oli 3000 osavõtjat.

Esimese põlvkonna meistrid tundsid vajadust kohtuda kitsamas ringis, nende varjus olev teine põlv tahtis näha-kuulda ja õppida “suurte” kogemustest. Mõte haudus kitsamas ringis aasta-poolteist ja siis 1968. aasta sügisel kutsus Tartu matkaklubi esimees Agnes Sirkel kõrgema kategooria grupijuhid ja kogemustega matkajad Käärikule.

Tekkis võimalus kahe päeva jooksul kiirustamata ja põhjalikult arutada antud aja päevaprobleeme. Olla otseses kontaktis matkasõpradega, tutvuda uute aktiivsete inimestega. Kuulda kus keegi käinud, kuhu järgmisel aastal minnakse, kooskõlastada matkaplaane, saada otsest informatsiooni uute matkarajoonide marsruutide, looduslike takistuste- ohtude ja muude tingimuste kohta. Oli ju aasta 1968! Laialt olid levimas matkaliigiti organiseeritud laagrid, võistlused, turiaadid. Kõike seda arutati-otsustati koridori- ja tubadevestlustes, üldkoosolekul. Põhiline osa ajast kasutati ära n.ö. “tööks sektsioonides”. See oligi esimese kümmekonna kokkutuleku põhiline töövorm.

Koos oldi kolmel päeval, reede õhtust (töö erialakomisjonides) pühapäeva pärastlõunani, mis lõppes ekskursiooniga. Sellepärast oligi kogunemisnimeks kaugmatkajuhtide (KMJ) päevad, kuna osalusõigus oli IV – VI kategooria grupijuhtidel ja liikmetel.

KMJ päevad said, õigemini olid kohe populaarsed. Käärikul oli kohe 150 osavõtjat, VII kokkutulekul 180 osavõtjat. Sageli piiras majutuskohtade arv osavõtjate hulka. 1969.a. oli Nelijärvel 110 osavõtjat, ruumid ei võimaldanud rohkemat.

Ühed sisukaimad ja esinduslikumad olid V KMJ päevad Sangaste lossis, mida kroonis pidulik õhtusöök lossi suures saalis ja majanduslik- ajalooline ekskursioon kogu lossikompleksis. Sangastes võtsid esmakordselt päevadest osa külalised Moskvast Kesk MKK-st. Järgnevatel kokkutulekutel on meil külalisi olnud Lätist, Leedust, Leningradist, Tomskist, kuni XXIV kokkutulekul Haapsalus oli väliskülalisi koguni 8, peale vanade tuttavate ka matkajate esindajad Soomest.

Nende aastate jooksul moodustati kõikide matkaliikide komisjonid, kes planeerisid ja viisid praktiliselt ellu oma matkaliigi üritusi.

Märkimata ei saa jätta KMJ päevade kajastamist ajakirjanduses. 1968.a. 11. detsembri Spordileht avaldas artikli “Kaugmatkajate päevad Käärikul”, kus valgustatakse Vabariikliku Turisminõukogu esimehe Guido Vene mõtteid kaugmatkajate perspektiividest järgnevatel aastatel ja staašika grupijuhhi R. Tammingu ettekannet ohutuse tagamisest mägedes liikudes, jõgede ületamisel ja muude looduslike takistuste läbimisel. Sageli ilmusid rajooni ajalehtedes erileheküljed rajooni keskses toimunud matkajuhtide päevadest.

Teine kümme aastat

See oli periood kus põhiline tähelepanu ja tegevus oli suunatud matkaalaste seminaride, õppekogunemiste, laagrite ja mis kõige olulisem, turiaadide korraldamisele matkaliigiti. Suur tähtsus oli aastatel 1967 – 1989 ka Eesti meistrivõistlustel matkamises, millest osavõtt (35 – 45 gruppi aastas) ning Eesti meistri nimetuse ja suure medaliga autasustamine oli suureks stiimuliks.

Kõik see kajastus ka statistikas. Kui kümnendi algul 1978.a. registreeriti 623 matka 4210 osavõtjaga, siis kümnendi lõpu neljal aastal oli igapähe gruppe üle 700. Kõrgeim tase oli 1986. aastal: 772 gruppi 6662 osavõtjaga. XVI Otepää kokkutuleku aastal 1983 kinnitati kõrgema (IV – V) raskusastme matku 47 gruppi 360 osavõtjaga.

Selline edasimineku ja sportlik tase saavutati kohalike matkaklubide ja matkaliikide komisjonide koostööna. Ürituste tegelikeks korraldajateks olid klubidesse koondunud aktivistid.

See oli turiaadide ja ekspeditsioonide organiseerimise periood. Vaadeldava kümne aasta jooksul toimus 20 taolist ettevõtmist. Aktiivsemad olid mägimatkajad 3 ekspeditsiooni ja 3 turiaadiga ning jalgsimatkajad 4 ekspeditsiooniga. Esile tuleb tõsta rahvaspordiklubi „Atlas“ (esimees Ilmar Laherand), kelle ettevõtmisel toimus kõigi aegade suurima osalejate arvuga matkaüritus väljaspool Eestit – auto-moto turiaad 1981.a. Koola poolsaarel, kus osales ligi 1000 auto-, moto-, jalgsi- ja jalgrattamatkajat enam kui 200 sõidukil! Rekordilise osavõtjate arvuga oli ka mägituriaad „Baksan-82“: 50 gruppi, 552 osavõtjat.

Matkajuhtide kokkutulekul tutvustati matkaliigiti komisjonide ja klubide järgmise aasta tööplaan. Neisse tehti korrektsioone ja neid täiendati. Nii valmis kokkutulekul järgmise aasta tegevuskava, kus oli 60 – 70 vabariiklikku üritust. Kõige rohkem oli neid kirjas 1984. aastaks, nimelt 90.

Kokkutulekutest olid sisukamad ja meelde jäävamad XI kokkutulek Võsul 1978, XVIII kokkutulek Põlvas 1985, XIX Kuressaares (tol ajal

Kingissepa) 1986 ja senini esinduslikem XX Tartu kokkutulek 1987. aastal. Sel aastal omistati meistersportlase nimetus 17 Eesti matkajale, ühtekokku sai meistreid siis 62.

Meie matkaliikumine oli nii organisatsiooniliselt kui töökorralduslikult täiesti väljakujunenud.

Raimond Tamming

kõikidest nendest kokkutulekutest osavõtnu

Kolmas kümme aastat

Veel paariks aastaks jätkus 80-ndail alguse saanud matkamise kõrgega, 1988. aastal registreeriti 627 matkagruppi 5465 osalejaga, aasta hiljem 640 gruppi 5183 osalejaga. Siis järgnes mõne aastaga kiire langus tuhande osaleja piirimaile ja isegi alla selle. Põhjused on muidugi arusaadavad: hiiglasliku kolossi kokkuvarisemine ei jätnud puutumata ühtegi eluvaldkonda. Siiski leidis kokkuvarisemise käigus ka üht-teist positiivset: seni matkajatele suletud kõrgtipud avati ja Tõivo Sarmeti juhitud grupid tõusid Han-Tengrile ja Pamiiri 7-tuhandelistele. Ihaldusväärse meistersportlase normatiivi jõudsid täita kokku 80 Eesti matkajat.

Omariikluse taastamise järel reorganiseeriti ka matkamise juhtorganid, riigieelarvest finantseeritud Eesti Matkaföderatsiooni asemel loodi Eesti Matkaliit, põhieestvedajateks olid Guido Leibur ja Peeter Pungar.

Kulus aastaid, enne kui registreeritud matkajate hulk jälle tasapisi suurenema hakkas. Kuid ajad olid muutunud, matkade korraldamine ei olnud enam ainult matkaklubide pärusmaa, matku korraldasid ka mitmed firmad ja ühendused, kellest mõni ka Matkaliiduga ühines. Tekkisid tõsised raskused matkade ja osalejate arvu väljaselgitamisega, reeglina said kirja vaid Matkaliidu liikmesorganisatsioonide matkad ja needki vaid siis, kui liidule õigeaegselt info edastati. 90-ndate alguse matkamise tõeline madalseis ületati kiiresti, elujärje paranemisega sünkroonselt laienes ka matkade geograafia, ulatudes peagi ookeanide taha. Samas soikus suure vabadusiha tuhinas MKK-de tegevus, sellega kaotasid klubid paljuski oma mõjujõu, huvi sportlike matkade vastu vähenes. Infoallikana hakkas klubisid asendama internet.

Nende pöördeliste aegade arenguid kajastasid hästi ka kokkutulekud, mis kogu kümnendi jooksul olid kõik 3-päevased. Reede õhtu oli kavandatud alaliikide komisjonide tegevusele, (kümnendi lõpuks need praktiliselt soikusid), pühapäeval lõpetas kokkutuleku reeglina ekskursioon.

21. kokkutulekul 1988. aastal Kohtla-Nõmmel oli saalis esmakordselt sini-must-valge lipp. Valiti pop-matkaja, kelleks osutus Enn Käiss. Tutvustati sel aastal toimunud kaht suuremat turiaadi: mägiatkajate oma

toimus Digoorias ja suusamatkajate oma Baikali järve lähedal. Aasta hiljem Narvas oli kõige meeldejäävam “õudusteater” Hermanni kindluse keldris. Järgnevatel aastatel pühendati kokkutulekutel palju aega slaidide ja videofilmide vaatamisele. 1993. aastast alates laienes üha matkareiside vaimustus, sportlik pool kippus jääma tahaplaanile. Eesti Matkaliidu ühinemise järel Euroopa Rändurite Assotsiatsiooniga kajastati kokkutulekutel ka selle ühenduse tegemisi. Sümboolne oli 1994. aasta kokkutulek Paldiskis eesti koolimajas, olid ju vene väed vaid paari kuu eest linnast lahkunud. Uueks algatuseks oli matkajate käes oleva kaardimaterjali kohta info avaldamine kokkutulekute brošüüris. 30. kokkutulek toimus 1997. aastal taas Käärikul, samas toimunud 1. kokkutulekust osavõtjatest olid kohal Aleksander Annus, Kalev Kaseoja ja Raimond Tamming.

Pöördelise kümnendi järel oli Eesti matkamine teelahkmel: kuidas jääda ellu ja areneda näiliselt piiramatute võimalustega vabas maailmas!

Raivo Plumer

Alates 1985 kõigist kokkutulekute osavõtnu

Viimased kümme aastat

Aastaks 1997 olid tugevalt muutunud matkapiirkonnad. Selle põhjused olid nii poliitilised, kui ka inimlikud. Iseseisva Eesti Vabariigi jätkuv olemasolu ja sellest tulenev halb läbisaamine naaberriigi Venemaaga hakkas tekitama raskusi matkadega Siberisse, Koolasse, Kesk – Venemaale. Keerulised poliitilised olukorrad Kaukaasias ja Ukrainas sulgesid paljud endisaegsed Eesti matkajate lemmik piirkonnad. Matkajate isiklik huvi tegi aga pöörde lääne poole. Avastamata olid veel matkapiirkonnad Norras, Rootsis, Soomes ja mujal. Matkajate majanduslik heaolu lubas ainult vähestel matkajatel võtta ette suuremaid ja kulukamaid retki Ameerikasse, Aiasse ja Aafrikasse.

Eesti Matkaliit on paindliku katusorganisatsioonina reageerinud matkajate muutunud huvidele ja tekkinud uutele reaalsele tingimustele. See asjaolu on kajastunud ka Eesti Matkaliidu kokkutulekute ajakavadest. Heidame pilgu nendele EML kokkutulekutele vahemikus 1997 kuni 2007.

Käisin küll ise isiklikult ka EML kokkutulekul aastal 1996 Illukal. Kuulasin huviga ettekandeid. Eriti jäi mulle meelde Enn Käissi ettekanne matkaalasest ettevõtlusest. Vaadates Euroopa poole on matkamisel kaks külge – kommertspool ja isetegevuslik sportlik pool. 1996 aastal ei olnud selgeid seisukohti, kuidas matkamine edasi areneb ja milline pool jääb prevaleerivaks. Ma isiklikult ei poolda üldsegi metsikut omavolilist anarhilist looduses liikumist, kuid matkadest eelistan sportlikku

kommertsivaba matkamist. Pean looduses liikumist eluviisiks ja arvan, et Eesti rikkalikust sportliku matkamise headest tavadest on kujunenud oluline kultuuriline väärtus. Igal juhul peaks seda kultuuriosa säilitama ja edasi arendama. Aga läheme siis edasi EML kokkutulekute juurde.

Aasta 1997. Käärikul.

Kokkutuleku ajakavas on reedel 28. novembril 117 kella 21.00 kuni 22.30 töö sektsioonides: mägi ja jalgsi sektsiooni juhatab Raivo Plumer, jalgrattasektsiooni Ivar Vilde, vee ja merematkamine on Peeter Pungari hoole all, auto ja motomatkamine Kalev Kaseoja eesistumisel ja suusamatkamine on Aleksander Annuse juhataja. Nagu näha hakkavad erinevad sektsioonid kas lagunema või hääbuma. EML kokkutulek aktsepteerib neid sektsioone, aga ilmselt ei hoiu enam vanast matkakorraldusest kramplikult kinni. Järgmisel laupäeval on tihe programm ja hakkab välja kujunema hiljem jätkuv hea tava EML kokkutulekute kohta.

1. Kindlasti tutvustatakse kokkutuleku kohta. Arne Kivistik teeb ettekande Käärikust, kui eesti vaimu ja keha ühendavast kohast eesti kultuuris.

2. Vaadatakse ajas tagasi. Raimond Tamming teeb ettekande 30 aastat Eesti matkajate kokkutulekut.

3. Tutvustatakse käidud kohti. Nii on Käärikul matkamuljeid jagamas matkajad, kes käisid Teravmägedel, Acongagueal (Lõuna - Ameerika), reisimuljeid Himaalajast ja Gröönimaalt ja Hispaanias.

4. Jagatakse infot matkajale vajalike tarkuste osas.

5. Tutvustatakse Euroopa ja maailma matkaorganisatsioone ja nende tingimusi. Käärikul oli see küll peamiselt ettekanne ERA tegevusest)

6. Valitakse ja autasustatakse aasta matkajat ja aasta matkategelast.

1998. aastal Jänedal on ikka veel töö sektsioonides, kuid see kokkutulek jääb viimaseks, millisel on veel töö kokkutulekul jaotatud sektsioonideks. Alates 1999 aastast kaob EML kokkutulekutelt töö sektsioonides. Vähenenud on matkajate arv ja vananenud on ka sektsioonide juhid.

Järgnevatel kokkutulekutel on aga väljakujunenud ajakava viis punkti kindlalt paigas. Kogusin koondandmed ja leidsin üht – teist huvitavat.

Kuna EML kokkutulekud on olnud erinevates atraktiivsetes kohtades, siis on tuttavamaks Kääriku (1997), Jänedal (1998), Saaremaa (1999), Taevaskoda (2000), Klooga (2001), Väätša (2002) Oisu (2003), Türisalu (2004), Valkla (2005), Lohusalu (2006). Usun, et EML kokkutulekul 2007 aastal Jõulumäel saab ka kuulda põnevat kohalikku ajaloolist ettekannet.

Tagasivaated matkade korralduslikust küljest ja matkamise ajaloost Eestis ei ole kokkutulekute ajakavas olnud alati. Aastatel 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2005 ajalugu ei puudutatud. Minul isiklikult on sellest

isegi natuke kahju. Võiks meelde tuletada, et „kes minevikku ei mäleta, see.....”.

Käidud kohti on tutvustatud hulgaliselt. Ja see on tõesti olnud väga tore tava, et eesti Matkaliidu kokkutulekud on püüdnud ühendada matkajaid üle Eesti. 1998 aastal tutvustati tõusu Cho- Oyu tippu (Tõivo Sarmet) ja elati kaasa jalgsi ja parvematkale Alaskal (Guido Leibur). 1999 aasta kokkutulek viis meid veematkale Nepalis (Peeter Pungar), jalgrattaga Taani Jüütimaale (Eerik Lossmann), suusamatkale Põhja _ Soome (Anneli Mere) ja mägituriaadile Alpides (Valdo Kangur). 2000 aastal tutvusime kevadise Lõuna – Ameerikaga (Anneli Mere) ja seiklesime jalgratastega Šotimaal (Guido Leibur). 2001 Vaatasime matkamuljeid Kreekast, Iirimaalt, Põhja –Skandinaaviast, Kamtšatkalt, Karakorumist ja Peruust. Jälle on matkajad käinud Altais, Tjan _ Šanis ja Põhja - Karjalas.2002 aastal tutvusime.....(Materjalid kahjuks puuduvad U,M,). 2003 elasime kaasa ekspeditsioonidele Everestile (Tõivo Sarmet) ja Tulemaale (Guido Leibur). 2004 tutvustati retke Dolomiidi tippudele (Urmas Kohal), ekspeditsioone Han – Tengrile (Jaan Künnap) Kuriilidele - Sahhaliinile (Levo Tohva) ja Araratile (Tõivo Sarmet). Huvitav oli kuulda ja vaadata matkamuljeid jalgrattamatkalt Aafrikas (Rein Lepik) ja räätsamatkast Poruni ürgmetsas (Levo Tohva). Kuulasime ka üksikmatkaja arutelusid Jaapani ja Lõuna – Korea kohta. 2005 jagati matkamuljeid Islandi vulkaanidest (Maiu Plumer), Putoraana mägismaalt (Guido Leibur) ja jalgsimatkalt Altaisse (Jüri Kõiv). 2006 aastal oli atraktiivne ettekanne meresüstaga sõidust Gröönimaa rannikul (Reimann) Matkajatele vajalikke tarkusi on jagatud kümne aasta jooksul küll tutvustades „Matkatarkuste taskuraamatut”, küll tehes ettekandeid matkariskide ja matkajuhtimise teemadel, aga ka lülitades kokkutuleku teemadesse arutelusid matkakoolitustest ja matkade klassifitseerimisest. Ühelgi kokkutulekul ei ole jäetud tutvustamata ERA tegevust. Selline lähenemine on ju väga tervitav, kuna Eesti Matkaliit on aastast 1993??? liikmeks Euroopa matkariike ühendavas ERAs (European Ramblers Association).

Aasta vingemad matkajad ja matkamise korraldaja on alati meeles peetud.

Niisiis võin oma muljetest lisada, et eesti Matkaliit teeb suurt ja tänuväärset tööd ühendamata eesti matkajaid. Eesti Matkaliidu panus meie matkamise kultuuripärandi hoidmiseks on väga vajalik. Kokkutulekud on minu arvates olnud igati head ja suured tänud nende korraldajatele.

Urve Madar

Tallinna Matkaklubi juhatuse liige. Jalgrattamatkade juht.

40 aastat kokkutulekuid

Jrk nr	Koht	Aeg	Osalejaid
1	Kääriku	1968	150
2	Nelijärve	14.-16.11.1969	110
3	Viljandi	27.-29.11.1970	148
4	Tallinn, hotell Kungla	26.-28.11.1971	130
5	Sangaste	24.-26.11.1972	170
6	Võsu	1973	150
7	Lüllemäe	22.-24.11.1974	180
8	Narva-Jõesuu	05.-07.12.1975	160
9	Viljandi	26.-28.11.1976	130
10	Ingliste	25.-27.11.1977	130
11	Võsu	24.-26.11.1978	140
12	Pärnu	26.-28.10.1979	180
13	Tallinn, Pirita TOP	28.-30.11.1980	240
14	Tartu, EPA	06.-08.11.1981	180
15	Kingissepa	26.-28.11.1982	Jäi ära
16	Otepää	25.-27.11.1983	150
17	Tallinn, Matkamaja	30.11.-02.12.1984	180
18	Põlva	29.11.-01.12.1985	140
19	Kingissepa	28.-30.11.1986	170
20	Tartu	27.-29.11.1987	200
21	Kohtla-Nõmme	25.-27.11.1988	110
22	Narva	24.-26.11.1989	90
23	Türi	23.-25.11.1990	110
24	Haapsalu	22.-24.11.1991	100
25	Märjamaa	27.-29.11.1992	100
26	Harju-Kose	26.-28.11.1993	64
27	Paldiski	25.-27.11.1994	91
28	Pärnu	24.-26.11.1995	89
29	Illuka	29.11.-01.12.1996	74
30	Kääriku	28.-30.11.1997	97
31	Jäneda	27.-29.11.1998	78
32	Kuressaare	26.-28.11.1999	84
33	Taevaskoja	24.-26.11.2000	63
34	Klooga	23.-25.11.2001	62
35	Väätsa	15.-17.11.2002	54
36	Oisu	15.-16.11.2003	67
37	Türisalu	13.-14.11.2004	58
38	Viinistu (kavandati Valklas)	12.-13.11.2005	72
39	Laulasmaa	11.11.2006	47
40	Jõulumäe	10.-11.11.2007	

Täna 20 aastat tagasi

Novembrikuu viimasel nädalavahetusel toimus Tartus XX kaugmatkajuhtide kokkutulek, mis oli eriti pidulik ja esinduslik.

Avamine toimus reede õhtul Tartu Riikliku Ülikooli aulas, kus dotsent Hillar Palamets esines audioprogrammiga "Ülikooli ja aula ajalugu". Laupäevased ja pühapäevased üldkoosolekud ja matkaalane näitus toimusid Tartu Plastmasstoodete tehase äsjaavalminud administratsioonikeskuse saalis, mille kõrval oli puhkehetkedeks kasutada talveaed. Trükitud olid kutsekaardid ja osavõtjaile rinnamärgid. Viimaste aastate aktiivsemaid organisatooreid, silma paistnud grupijuhte ja matkajaid peeti meeles mälestusplaadiga. Kolmekümne autasustatu hulgas oli tosinajagu neid, kes matkaliikumise seotud tänaseni. Osalejaid oli täpselt 200, meistersportlasi oli kohal 22.

Sisulises pooles olid arutlusel kõrgema kategooria matkade ja turiaadide korraldamise probleemid, uued matkaeeskirjad. Esinejate hulgas leiame veel praegugi tuntud nimesid nagu Guido Leibur, Peeter Pungar, Rein Lepik, Tõivo Sarmet, Raimond Tamming jt. Muidugi tutvustati slaidide ja filmidega huvitavamaid matku.

Matkade raskusastmete, arvukuse ja osavõtjate hulga poolest olid meie matkaliikumise kõrgeaastad 1981. – 1987. aasta vahel ning lõppev aasta kuulus ka nende hulka.

1987. aastal toimus 737 vormistatud matka 6252 osavõtjaga, neist 28 marsruuti kuulusid IV – V raskuskategooriasse. Kõige enam oli kõrgemates kategooriates veematku – 11 gruppi, veematkadel käinute koguarv küündis järjekordselt üle tuhande. Jalgsimatku 267 gruppi 2555 osavõtjaga, suusamatku 97 gruppi 845 osavõtjaga, mägedes käijaid 54 gruppi 474 osavõtjaga.

Kahele suurele Tallinna ja Tartu matkaklubile järgnesid statistiliste andmete alusel võrdselt Paide, Võru, Kohtla-Järve ja Viljandi, kus sel aastal vormistati igas klubis 53 – 55 gruppi 430 – 470 liikmega.

Eelolevaks talveks planeerisid suusamatkajad kõrgemate (III – V) raskuskategooria matkadega turiaadi Põhja-Baikali mägismaal, piiriks 120 matkajat. Mägimatkajad tegid ettevalmistusi VI mägituriaadiks Digoorias järgmisel suvel. Milline tahe ja töö oli selle taga! Võrdluseks olgu meie viimaste aastate kokkutulekute brošüürides toodud kokkuvõtted, kus matkana läheb kirja iga looduses tehtud piknik!

Omapoolse hinnangu andsid meie külalised, moskvalased ja lätlased, ning seda oli meeldiv kuulda.

Laupäeval oli lustlik piduõhtu tehase klubis, kus tantsu, laulu ja rahvamänge juhatas Tartu kandist mägimatkaja Kaarel Tuvike, teadantund pidu- ja pulmavanem praegugi.

Tartu 1987.a. XX kaugmatkajuhtide päevad on jäänud meie kokkutulekute tipuks tänaseni.

Raimond Tamming

Matkajuhtide 39. kokkutulekust Laulasmaal 11.11. 2006 osavõtjate nimekiri

	Osavõtja	Klubi, firma		Osavõtja	Klubi, firma
1	Kaja Alliksoo	Tallinna MK	25	Argo Mere	Matkasport OÜ
2	Riina Anton		26	Tarmo Mere	Matkasport OÜ
3	Rait Arro	Pilguse Mõis OÜ	27	Rutt Mäeots	Tallinna MK
4	Eva Arusoo	Tallinna MK	28	Triin Märtsen	Harju MK
5	Toomas Bauvald	Alutaguse MK	29	Andres Org	
6	Arne Biedermann	Tallinna MK	30	Ingrid Pakats	
7	Asta Biedermann	Tallinna MK	31	Endla Pesti	
8	Illar Hallaste	Travel Season OÜ	32	Liivi Plumer	Mägi EK
9	Toomas Holmberg		33	Maiu Plumer	Mägi EK
10	Priit Joosu		34	Raivo Plumer	Mägi EK
11	Andres Kaju	Reimann Retked	35	Rudo Puks	
12	Valdo Kangur		36	Tõnis Puss	Harju MK
13	Ülo Kangur	Harju MK	37	Veljo Ranniku	
14	Jaan Kivi	Tallinna MK	38	Mart Reimann	Reimann Retked
15	Ingrid Kuligina	Alutaguse MK	39	Martin Ruudi	Nelson
16		Alutaguse MK	40	Raimond Saks	
17	Jüri Kõiv	Harju MK	41	Heili Zilmer	
18	Katri-Liis Lepik	Reimann Retked	42	Ennike Teppand	Harju MK
19	Lembit Luha	Alutaguse MK	43	Christelle Tohva	Matkajuht OÜ
20	Tiit Luhari		44	Levo Tohva	Matkajuht OÜ
21	Kristjan Maasalu	Reimann Retked	45	Reeda Tuula	Adventuur
22	Urve Madar	Tallinna MK	46	Taimi Viidna	Harju MK
23	Andrew Meek		47	Ivar Vilde	Harju MK
24	Anneli Mere	Matkasport OÜ			

Matkajate ja matkategelaste juubeleid ja tähtpäevi 2008. aastal

Jaanuar			Juuli		
03.	Maie Itse	50	01.	Karl Luht	85
10.	Harald Koobas	82	06.	Artur Koppel	87
23.	Jaan Kaarna	75	18.	Vaike Kari	70
Veebruar			21.	Asta Rääk	86
19.	Guido Rajalo	82	22.	Paul Poopuu	50
25.	Evald Annert	80	30.	Enn Kaljula	50
Märts			31.	Epp Veski	60
13.	Henno Sepp	86	August		
21.	Endel Isop	86	13.	Jüri Kuusman	75
Aprill			September		
02.	Valdeko Lond	75	24.	Kalju Ojaveski	80
13.	Haldi Teras	70	30.	Elmar Rüstern	70
15.	Vambola Lammas	84	Oktoober		
17.	Oivo Alberg	75	11.	Eduard Lepik	84
28.	Avo Lind	75	30.	Lea Kuris	60
Mai			November		
06.	Tarmo Mere	50	03.	Eva Sutt	75
12.	Raimond Tamming	82	16.	Jüri Muru	70
28.	Jaan Tätte	70	20.	Arno Brackman	87
31.	Armult Reinsalu	85	29.	Tõnis Puss	60
Juuni			30.	Aado Tammemägi	75
18.	Jüri Meresmaa	50	Detsember		
19.	Olev Kull	60	03.	Guido Leibur	60
25.	Luule Raamat	50	18.	Raimond Hallik	80
			18.	Erich Kulliste	75
			20.	Jüri Mõisamaa	75
			23.	Kaljo-Mihkel Johannes	79

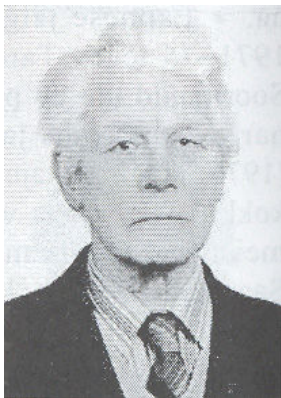
Eesti Matkaliit õnnitleb kõiki 2008. aasta juubilare ja tähtpäevalisi.

Koostamisel on kasutatud *Eesti Matkajate Leksikoni* andmeid.

In memoriam

Harri Neemelaid

23.IV1911-12.VI 2007

Lõppenud on teeneka auto- ja mootorrattaõpetaja, päraõpetaja ja Eesti vabariikliku matkasportsektseiooni ühe asutajaliikme, selle presiidiumi liikme ja 1952-1954 esimehe elutee. Lahkunu harrastas jalgsi- ja automatkamist peamiselt Eestis. Tegeles aastaid Noorte Tehnikute Maja kardiringi juhendajana, oli aastatel 1976-81 Eesti Autosporti Föderatsiooni presiidiumi liige, kardikomitee esimees jm.

Nende aastate matkarahvas mäletab H.Neemelaidi kui head, seltsivat ja noorte tegevust igati innustavat matkajuhti.

Kaljo-Mihkel Johannes

Lea Palvadre

12. IV 1929 – 03. VIII 2007

Möödunud suvi jäi viimaseks eesti esimesele naismeistersportlasele matkamises Lea Palvadrele. Ta sündis 12. aprillil 1929 Tartus riigikohtunik Anton Palvadre peres. 1935. aastal kolis pere Tallinna ja Lea asus õppima E. Lenderi Tütarlaste Eragümnaasiumi. 14. juunil 1940 küüditati pere Siberisse. Isa arreteeriti ja suri 1942 Sosva vangilaagris. Lea lõpetas kiitusega Siberis 6. klassi. 1946. aastal tuli Lea Eestisse ja asus tööle ning lõpetas Tallinnas Keskkooli. 1950. aastal küüditati

Lea uuesti Kirovi oblastisse. 1954. aastal sai ta tagasi Eestisse ja asus õppima Tallinna Arhitektuuri ja Ehitustehnikumi. 1957 aastal, pärast tehnikumi lõpetamist, asus ta tööle projekteerimisbüroosse ja töötas erinevates projekteerimisorganisatsioonides kuni pensionile minekuni aastal 1984. Oli Memento asutajaliige. Autasustatud Punase Risti IV klassi ordeniga. Abielus Leo Rahumäega, poeg Rain.

Matkama hakkas 1957 Valdur Rummo innustusel. Sooritanud 13 raskuskategooria matka, juhtinud 6, harrastanud peamiselt jalgsimatkamist. Matkanud Kamtšatkal, Kodaris, Sajaanides ja Lähis Polaar-Uuralis, kus matkagrupp koosnes naistest ja Lea oli grupijuht. 1968 sai ta Eesti esimeseks NSVL naismeistersportlaseks matkamises.

Alates 1958 on osa võtnud paljudest Eesti, Balti ja üleliidulistest matkajate kokkutulekutest, võistleja, kohtuniku, sekretäri ja peasekretärina. Tegutsenud matkakoolides lektorina, osalenud Tallinnas ülelinnaliste rahva- ja tervisematkade korraldamisel, juhendanud koolinoorte matkaalast tegevust. On olnud Tallinna Matkaklubi juhatuse liige ja Tallinna marsruudi- ja kvalifikatsioonikomisjoni liige ja esimees, Eesti Vabariikliku marsruudi- ja kvalifikatsiooni komisjoni liige ja jalgsimatka sektsiooni esimees, esindas Eestit Üleliidulises marsruudi- ja kvalifikatsioonikomisjonis, oli jalgsimatkamise instruktor, konkursi *Parim matkainstruktor* neljakordne võitja. Ta on tegelenud paljude teiste spordialadega (kergejõustik, suusatamine, orienteerumine jt.). Viimastel aastal on ta viibinud Kesk- Euroopas ja Põhjamaades. Eesti matkajad jäävad teda meenutama kui head matkakaaslast ja tegusat matkategelast.

Ivar Vilde

Valik 2008. a. matkaüritusi

kuupäev	üritus	sihtgrupp	korraldaja	Korraldaja kontaktinfo
16. 12. 2007	Jõulud metsas	kõigile	Harju MK, M.Itse	5148 614
12. – 13.01.	ICEBUG 25h matkasport 2008 Valgamaal	soovijad	MATKaSPORT OÜ Siiri Mere	
jaanuar – veebruar	Matkatreeneri kandidaatidelt dokumentide vastuvõtt	Matkatreeneri kandidaadid	EML kutsekomisjon	
23.02. – 07.04.	Matkareis Patagooniast inkade impeeriumi Machu Picchuni		Pärnu MK	
märts	Suusamatk Kesk-Norras		Mägi EK Raivo Plumer	
29.03.	EML volikogu koosolek	volinikud	EML juhatus	
04. – 24.04.	Jalgsimatk Nepaalis, Annapurna	12 osavõtjat	MATKaSPORT OÜ Anneli Mere	
26. – 27.04.	Eesti MV veematkatehnikas	soovijad	EML juhatus	
aprill	Jalgsimatk Hispaanias, Camino de Santiago	15 osavõtjat	Season Travel OÜ, I.Hallaste	5033 611
mai	“Avasta Põlvamaa” 1. matkapäev	kõigile	Põlva MK, Aare Plakk	5097 160
mai	Matkatreeneri test	Matkatreeneri kandidaadid	EML kutsekomisjon	
mai	Matkatreeneri praktiline eksam	Matkatreeneri kandidaadid	EML kutsekomisjon	
24. 05.	Põlva päevade süstaslaalom-ralli	kõigile	Põlva MK, Aare Plakk	5097 160
30.05. – 01.06.	FERRINO 36h matkasport 2008 Võrumaal	soovijad	MATKaSPORT OÜ Siiri Mere	
juuni	“Avasta Põlvamaa” 2. matkapäev	kõigile	Põlva MK, Aare Plakk	5097 160

07. – 08.06.	Eesti MV jalgsi- mägi matkatehnikas	soovijad	EML juhatus, R.Plumer	5112 241
07. – 08.06.	100 km kõnd	kõigile	Põlva MK, Meelis Maidla Seido Suija	5268 715 5054 096
27. – 29.06.	Harju Matkaklubi suvepäevad	soovijad	Harju MK, Birgit Itse	
juuli	“Avasta Põlvamaa” 3. matkapäev	kõigile	Põlva MK, Aare Plakk	5097 160
juuli	Jalgsimatk Hispaanias, Camino de Santiago	15 osavõtjat	Season Travel OÜ, I.Hallaste	5033 611
juuli/august	Matk-ekspeditsioon Uus-Guineal		Mägi EK Tõivo Sarmet	
18.07. – 04.08.	Matkareis Prantsusmaale (ratas ja mägi)	soovijad	Harju MK, Tõnis Puss	
25.07. – 05.08.	Matkareis Austria alpidesse		Pärnu MK	
august	“Avasta Põlvamaa” 4. matkapäev	kõigile	Põlva MK, Aare Plakk	5097 160
02. – 03.08.	Põlva matkatehnika meistrivõistlused	soovijad	Põlva MK	
september	“Avasta Põlvamaa” 5. matkapäev	kõigile	Põlva MK, Aare Plakk	5097 160
13. – 14.09.	8. rogaini MM Eestis Karulas	soovijad	Orienteerumisklubi TAOK	http://8wrc20 08.rogain.ee/
september	Lumeinimese matk Bhutanis	15 osavõtjat	Season Travel OÜ, I.Hallaste	5033 611
09. oktoober	IX TA OK rogain		Orienteerumisklubi TAOK	http://www.ro gain.ee/
25.10.	EML volikogu koosolek	volinikud	EML juhatus	
08. – 09.11.	Harju MK matka- aasta lõpetamine	soovijad	Harju MK juhatus	
november	Eesti matkajuhtide 41. kokkutulek	matkajuhid	EML juhatus	
detsember	Jõulud metsas	soovijad	Harju MK, M.Itse	5148 614

Ürituste kuupäevad võivad muutuda, kalenderplaani vaata Eesti Matkaliidu kodulehelt www.matkaliit.ee

